

การศึกษามุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
SEXUAL RELATIONS BEFORE MARRIAGE AND PERSPECTIVE OF NEW GENERATION.

วรกานต์ ล้อมพงษ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2566

การศึกษามุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทางสังคม
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

SEXUAL RELATIONS BEFORE MARRIAGE AND PERSPECTIVE OF NEW GENERATION.

WORAKARN LOMPONG

A Master's Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of MASTER OF ARTS

(M.A. (Social Management))

Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University

2023

Copyright of Srinakharinwirot University

สารนิพนธ์
เรื่อง
การศึกษามุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
ของ
วรกานต์ ล้อมพงษ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทางสังคม
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

.....
คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ มูลศิลป์) (รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิจฐ์ ศรีทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนนิกานต์ สุญสินภัย)

ชื่อเรื่อง	การศึกษามุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
ผู้วิจัย	วรกานต์ ล้อมพงษ์
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ภูมิ มูลศิลป์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ 4 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มคนรุ่นใหม่ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ 3) เพื่อศึกษามุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และ 4) เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันอย่างปลอดภัย โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งการเก็บข้อมูลวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เป็นกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี ผลการวิจัยพบว่า (1) ในมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อประเด็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กล่าวคือ สังคม, สภาพแวดล้อม, เศรษฐกิจ คือปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส สรุปผลการเก็บข้อมูลในส่วนนี้จากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ได้ว่าการสมรสนั้นไม่ได้เป็นตัวบ่งบอกถึงความมั่นคงทางความสัมพันธ์เสมอไป พวกเขามองว่าการอยู่ร่วมกันก่อนการสมรสในปัจจุบัน รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นไม่ใช่สิ่งที่ผิด เพราะที่ทั้งสองตกลงปลงใจเป็นคู่ชีวิตของกันและกันแล้วนั้นจำเป็นต้องรู้จักในทุก ๆ ด้านของกันและกันเป็นอย่างดีเสียก่อน รวมถึงในด้านเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ (2) มีมุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส พบว่า ประเด็นเรื่องมุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในปัจจุบัน ส่วนใหญ่มองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดหรือแปลก หากแต่ทั้งสองมีความพอใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน และมีวิธีป้องกันอย่างปลอดภัย (3) แนวทางการป้องกันและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างปลอดภัย พบว่า ในมุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่เป็นผู้ให้ข้อมูล ได้มีมุมมองเรื่องการป้องกันทางเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันมีหลากหลาย ขึ้นอยู่กับความสะดวกของแต่ละคน รวมทั้งการที่ป้องกันหรือไม่นั้นก็ขึ้นกับสิทธิส่วนบุคคลและความพึงพอใจที่ตกลงกันของคนสองคนที่ตัดสินใจร่วมมีเพศสัมพันธ์กัน

คำสำคัญ : คนรุ่นใหม่, เพศสัมพันธ์

Title	SEXUAL RELATIONS BEFORE MARRIAGE AND PERSPECTIVE OF NEW GENERATION.
Author	WORAKARN LOMPONG
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2023
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Poom Moolsilpa

This research study has four purposes. The first is to study the concept of sex before marriage among the new generation. Secondly, the study of the factors influencing sexual behavior before marriage among a sample of the new generation. Finally, this study examines the ways to prevent and benefit youth so they can be safely applied in daily life by using a qualitative research process, including documentary research data collection and in-depth interviews by selecting groups of key informants. It was a sample of members of the new generation, who were aged between 18-24 years. The research results found the following: (1) in terms of the perspective of the new generation towards the factors influencing their premarital sexual behavior. Society, environment, economy were all important factors in terms of influencing premarital sex behavior. The results of the data collection in this section were summarized from a new generation sample group revealed that marriage is not always a sign of stability in a relationship. They are viewed as cohabitating before marriage in the present, including the idea that having sex before marriage is not wrong, because the two agreed to be each other's soul mates You need to get to know each other very well in every aspect: (1) in sexual terms; (2) the view of the new generation sample towards sex before marriage. The point of view of the new generation sample towards premarital sexual at present. Most people think that premarital sexual is not wrong or weird but both are satisfied with their relationship and there is a way to protect it safely; (3) preventive and beneficial approaches to young people are safely implemented in daily life. In the perspective of the new generation sample group of informants. There were many perspectives on sexual protection today, depending on the convenience of each person as well as whether or not protection is an individual right and an agreed upon preference of two people who decide to have sex.

Keyword : New Generation, sexual

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ มีผู้เกี่ยวข้องและสนับสนุนในการศึกษาให้ลุล่วงไปด้วยดีอย่างมากมาย โดยเฉพาะการควบคุมทางด้านของเนื้อหาทางวิชาการและเป็นแรงผลักดันให้การศึกษานามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ มูลศิลป์ ในฐานะผู้ควบคุมสารนิพนธ์ที่มีความเมตตา สละเวลาให้การสนับสนุนผู้วิจัยในทุกด้านอย่างแท้จริง รวมทั้งความเมตตาจากท่านประธานคณะกรรมการสอบปากเปล่าที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขสารนิพนธ์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ในระหว่างเวลาของการเก็บข้อมูลและพัฒนาสารนิพนธ์นั้น ได้สละเวลา พลังในชีวิตเป็นอย่างมากขอขอบคุณคนรอบข้างที่คอยให้กำลังใจ พ่อแม่ที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี รวมทั้ง เบ็บบี พี่มิริน พี่แซน เมส เนเน่ จุนจุน พี่มั้น หน้ยหน้ย เหล่าเพื่อนพี่องชาวเอนจินที่คอยผลักดันเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา และขอขอบคุณน้องแบม เพื่อนร่วมรุ่นผู้นำรักที่คอยให้คำแนะนำต่าง ๆ เป็นอย่างดี และเป็นผู้ที่คอยพูดให้กำลังใจอยู่เสมอ บ่อยครั้งที่ผู้วิจัยมีความรู้สึกหมดพลัง ท้อแท้ ก็มีน้องแบมผู้นำรักที่ให้กำลังใจ ทำให้ผู้วิจัยมีไฟทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ต่อไปจนสำเร็จ นอกจากนี้ขอขอบคุณศิลปิน KPOP วง ENHYPEN มีสมาชิกประกอบไปด้วย น้องจองวอน พี่ฮีซึง น้องจงซอง น้องแจยุน น้องซองฮุน น้องซอนอู และน้องนิกิ เป็นดั่งพลังใจของผู้วิจัย สร้างความสุขในระหว่างการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างมาก และที่ขาดไปไม่ได้เลยคือขอขอบคุณนายสิทธิเมธ เพื่อนร่วมรุ่นอีกหนึ่งคนที่คอยอยู่เคียงข้างกันมาตลอดระยะเวลาการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ คอยช่วยเหลือยามเกิดปัญหาในทุก ๆ ครั้ง ตลอดจนขอขอบคุณคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่คอยให้การสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญเสมอว่าการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มิได้สร้างความสมบูรณ์ให้กับประเด็นในการศึกษาหรือชีวิตทางวิชาการของผู้วิจัย แต่กลับเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาให้งานวิชาการเป็นประโยชน์ต่อสังคมในอนาคต หากการศึกษาครั้งนี้ได้สร้างประโยชน์กับผู้สนใจเรียนรู้สารนิพนธ์ในอนาคต ขอยกความดีความชอบให้กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งในการเปิดพื้นที่ปลอดภัยให้กับเสรีภาพทางความคิดและวิชาการ ผลักดันให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างเสมอภาคท่ามกลางความหลากหลายในมิติอุดมการณ์ทางการเมืองของสังคมไทยต่อไป

วรกานต์ ล้อมพงษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
1.1 ภูมิหลัง.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2.....	6
แนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม.....	6
2.2 บริโคนิยมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม.....	11
2.3 กรอบแนวคิดเรื่องเพศ : จากธรรมชาติ สู่วัฒนธรรม จนถึงสุนทรียะ	13
2.4 แนวคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นอกสถาบันการแต่งงาน.....	15
2.5 เพศสัมพันธ์ที่ยินยอมพร้อมใจ.....	20
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
บทที่ 3.....	27
วิธีการดำเนินการวิจัย	27

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	27
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
3.4 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล	29
3.6 จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	31
บทที่ 4.....	33
ผลการศึกษา.....	33
4.1 ปัจจัยที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่	33
4.2 มุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	38
4.3 แนวทางการป้องกันและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่าง ปลอดภัย.....	43
บทที่ 5.....	49
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	49
5.1 สรุปผลการศึกษา	50
5.2 การอภิปรายผลการศึกษา	53
5.3 ข้อเสนอแนะ	56
บรรณานุกรม	58
ประวัติผู้เขียน.....	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

เพศสัมพันธ์ เป็นอีกหนึ่งในวิธีการสืบพันธุ์ของมนุษย์ เกิดจากปัจจัยทางธรรมชาติของร่างกายคนเรา และเพราะเพศสัมพันธ์ทำให้มีการตั้งครรภ์ และกำเนิดชีวิตใหม่ขึ้น กล่าวคือเมื่อหญิงสาวเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก และผู้ชายเริ่มมีการหลั่งน้ำอสุจิในขณะที่หลับที่เรียกกันว่าฝันเปียกนั่นเอง ตามปกติคนเราจะมีเพศสัมพันธ์ที่สังคมยอมรับได้ก็ต่อเมื่อมีการตกลงปลงใจอยู่ร่วมกันเป็นสามีภรรยา หากมีเพศสัมพันธ์นอกการสมรสนั้นอาจจะส่งผลกระทบต่อตามมาอีกมากมาย เช่น การตั้งครรภ์ในวัยเรียน หรือขณะที่ยังไม่พร้อมเกิดโรคติดต่อทางเพศ การถูกมองอย่างดูถูกของสังคม

ในวัยรุ่นนั้นนับได้ว่าเป็นวัยที่มีการพัฒนาการในด้านการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายด้าน เช่น ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และด้านสติปัญญา ในช่วงอายุ 16-25 ปี ในส่วนมากพบว่าในวัยรุ่นจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ทางร่างกายเต็มที่ เป็นช่วงเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในทางด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ ความใฝ่ฝันปรารถนา ฯลฯ ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในขณะนี้ล้วนเป็นรากฐานของความสนใจ ความมุ่งหมายในชีวิต อาชีพ ลักษณะของเพื่อน และลักษณะของคู่ครอง ในวัยผู้ใหญ่ พฤติกรรมทางเพศในช่วงวัยนี้ว่า เป็นระยะที่มักมีเรื่องรักใคร่ทั้งชายและหญิงสนใจอย่างมากกับทุกแง่มุมในเรื่องเพศ เกิดความอยากรู้อยากลอง กลุ่มคนรุ่นใหม่จึงมีความพร้อมทั้งทางร่างกายที่จะสืบพันธุ์หรือกำเนิดทารกได้ ส่วนทางด้านจิตใจนั้นก็มีความเจริญทางเพศ

กลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษายอมรับการอยู่ด้วยกันก่อนโดยที่ไม่หวังว่าจะต้องแต่งงานกันในอนาคต และมองว่าการแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่สำคัญกับชีวิตคู่มากยิ่งขึ้น โดยที่นักศึกษาชายส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าการอยู่ด้วยกันเป็นแบบไม่ผูกมัดและพร้อมที่จะยุติความสัมพันธ์ได้ตลอดเวลา และระหว่างที่อยู่กับคู่รักของตนก็สามารถที่จะไปมีหญิงอื่นได้ นอกจากนี้นักศึกษาชายร้อยละ 67 ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ตัดสินใจอยู่ด้วยกันกับแฟนและยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันเพราะความรัก ในขณะที่เดิวนั้นไม่ได้หวังผูกมัดหรือการแต่งงาน และไม่ได้มีการปิดกั้นตนเองในการคบชายอื่นเช่นเดียวกัน

ส่วนในค่านิยมเรื่องพฤติกรรมทางเพศในสังคมไทยนั้นได้รับการปลูกฝังจากสังคม ระบบการศึกษา สื่อต่าง ๆ และครอบครัว ในอดีตมีการปลูกฝังในเรื่องของเพศ โดยการเรียนรู้ระหว่างหญิง-ชายและแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานนั้นถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

และดูไม่ดีไม่งาม หรือมักจะโดนประณามจากสังคม และคนรอบข้างจะมองไปในมุมที่ไม่ดี เพราะฉะนั้นเรื่องของกรรมมีเพศสัมพันธ์ดูเหมือนจะเป็นเรื่องค่อนข้างที่จะถูกปิดกั้น ไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเปิดเผย เช่นสื่อบางสื่อที่มีการกระทำหรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ จะถูกปิดกั้นหรือจำกัดให้เฉพาะวัยอันควรเท่านั้น

โบราณนั้นได้กล่าวไว้ว่า อย่าชิงสุกก่อนห่าม แต่เรื่องความรักในชีวิตคู่ของวัยหนุ่มสาวนั้นยากที่จะห้ามกันได้ อีกทั้งเป็นเรื่องที่แสนจะละเอียดอ่อนในสังคมไทย ในอดีตค่านิยมการแต่งงานนั้นเป็นที่ยืนยันว่าเป็นธรรมเนียมที่ถูกต้องสำหรับการใช้ชีวิตคู่และต้องทำอย่างเคร่งครัดให้ถูกต้องตามประเพณี หากทำอะไรที่ผิดประเพณีไปนั้น ไม่ใช่เพียงแต่ฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชายเท่านั้นที่จะถูกประณามเป็นผู้สูญเสียความบริสุทธิ์ ยังลามไปถึงหน้าตาของบิดามารดาอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามค่านิยมการแต่งงานนั้นไม่ได้เป็นตัวการันตีหรือรับประกันได้อย่างแน่นอน 100% ได้ว่าชีวิตของคู่รักนั้นจะมั่นคงหรืออยู่กันไปจนแก่เฒ่า เพราะมีมากมายที่แต่งงานกันไปแล้ว เพิ่งมาเข้าใจกันภายหลังว่าไปกันไม่ได้ ส่งผลให้ต้องมีการหย่าร้างอยู่เรื่อยมาในหลาย ๆ ครอบครัว

กรรมมีเพศสัมพันธ์และความปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติสำหรับมนุษย์ในทุกสังคม การแต่งงานสร้างครอบครัวก็เป็นอีกปรากฏการณ์สากลที่เราพบเห็นได้ในสังคมวัฒนธรรมทั่วไป อย่างไรก็ตามในแต่ละสังคมวัฒนธรรมนั้นอาจมีรูปแบบของครอบครัวและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งงานแตกต่างกันไป เกณฑ์การแต่งงานที่มีลักษณะคล้ายกันในแทบทุกสังคมคือการห้ามเรื่องรักร่วมสายเลือด (incest taboo) นอกเหนือไปจากข้อห้ามเรื่องนี้แล้วนั้น สังคมวัฒนธรรมในแต่ละแห่งนั้นจะมีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศหรือเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกันไป บางสังคมมีข้อห้ามและบทลงโทษที่เฉียบขาดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกันไป บางสังคมมีข้อห้ามและบทลงโทษอย่างเฉียบขาดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แต่บางสังคมกลับยอมรับว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานว่าเป็นเรื่องธรรมชาติและปกติ เหมือนเป็นการเรียนรู้กันอีกมุมหนึ่งของกันและกันที่จะตัดสินใจแต่งงานและใช้ชีวิตสร้างครอบครัวด้วยกัน

ค่านิยมเรื่องพฤติกรรมทางเพศในสังคมถูกปลูกฝังโดยระบบการศึกษาหรือการเรียนรู้จากครอบครัว และในประเด็นในเรื่องของการศึกษาในเรื่องเพศศึกษาในระดับโรงเรียนสามัญนั้นมักมีหลักสูตรการสอนที่ไม่ได้มีเนื้อหาสาระอย่างที่ควรจะเป็น หลักสูตรสอนเพศศึกษานั้นมักจะเน้นไปที่การ “ห้าม” การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ปลูกฝังให้เด็กเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า

การเรียนรู้การรับมือหรือป้องกัน ส่งผลให้เด็กไทยนั้นขาดทักษะการจัดการในเรื่องของเพศ อีกทั้งทัศนคติและค่านิยมในเรื่องการปลุกฝังในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ ที่มีการให้ค่าที่ต่างกันของเพศชายและเพศหญิง โดยสังคมไทยให้คุณค่าเพศชายในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมองว่าเป็นเรื่องปกติของผู้ชาย ในขณะที่เพศหญิงถูกสอนและปลุกฝังในเรื่องเพศว่าไม่ควรเสียตัวก่อนการสมรส, ต้องรักษาวลสงวนตัว ไม่ว่าจะถูกมองว่าผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้วบ้าง ผิดประเพณี บ้างก็ถือว่าเป็นผู้หญิงที่มีตำหนิ ซึ่งสิ่งนี้เป็นตัวกำหนดค่าของผู้หญิง ฉะนั้นจึงเป็นปัญหาที่ทำให้ตั้งคำถามคุณค่าของมนุษย์หนึ่งในนั้นมักถูกตัดสินด้วยเหตุผลนี้สมเหตุสมผลแล้วหรือ?

เพศสัมพันธ์และความปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติสำหรับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทั่วไปในทุกสังคม ประกอบกับสังคมวัยรุ่นใหม่ที่มีมุมมองต่อการแต่งงานที่เปลี่ยนไป เพราะปัจจัยทางเศรษฐกิจ และการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมระหว่างชายหญิง และด้วยเหตุผลนี้จึงต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของกลุ่มวัยรุ่นในประเด็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานว่าในปัจจุบันสังคมไทยส่วนใหญ่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานหรือไม่

ทั้งหมดที่ได้กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในทางสังคม กล่าวคือกลุ่มคนรุ่นใหม่ในช่วงอายุระหว่าง 16-24 ปี ที่มีความสนใจและมีความรู้สึทางเพศ ส่งผลให้พฤติกรรมทางเพศเปลี่ยนไป ในขณะที่เดียวที่สภาพสังคมและการสื่อต่าง ๆ มีผลเป็นอย่างมากในการทำให้กลุ่มคนรุ่นใหม่มีทัศนคติในเรื่องเพศ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในสังคมและทัศนคติเกี่ยวกับการอยู่ด้วยกันก่อนการแต่งงาน การที่กลุ่มรุ่นใหม่มองว่าการแต่งงานไม่สำคัญ อาจสะท้อนความเปลี่ยนแปลงในค่านิยมทางเพศและความสัมพันธ์ในสังคม รวมไปถึงประเด็นเรื่องความรู้สึกทางเพศและทัศนคติเกี่ยวกับเพศในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพการณ์สังคมและสถานการณ์ที่ต่างกัน และการสร้างความเข้าใจต่อแนวคิดและมุมมองต่าง ๆ ของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษามุมมองและแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มคนรุ่นใหม่
- 1.2.2 เพื่อศึกษาสาเหตุที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มคนรุ่นใหม่

1.2.3 เพื่อเสนอแนวทางการป้องกันและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน อย่างปลอดภัย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี เป็นจำนวน 20 คน ดังต่อไปนี้

1.3.1.1 เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่า 1 ครั้ง

1.3.1.2 มีประสบการณ์อย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป

1.3.1.3 ไม่จำกัดเพศ

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาและค้นคว้าทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มคนรุ่นใหม่

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 บุคคลทั่วไปมีความเข้าใจแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

1.4.2 บุคคลทั่วไปมีความเข้าใจปัจจัยในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มคนรุ่นใหม่

1.4.3 บุคคลทั่วไปมีความเข้าใจถึงมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.5.1 เพศสัมพันธ์ (sexuality) หมายถึง การมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างคนสองคน หรืออาจจะมากกว่านั้น โดยที่อวัยวะสืบพันธุ์ชายเข้าไปในอวัยวะสืบพันธุ์หญิง เกิดการเสียดสีระหว่างอวัยวะทั้งสองนำไปสู่จุดสุดยอด ฝ่ายชายจะหลั่งอสุจิออกมาภายนอก ร่างกาย หากอสุจิเข้าไปภายในช่องคลอดของฝ่ายหญิง ในภาวะที่เหมาะสมอาจเกิดการปฏิสนธิ ทำให้ฝ่ายหญิง ตั้งครรภ์

1.5.2 การสมรส คือ การที่ชายและหญิงยินยอมเป็นสามีภริยากันและต้องแสดงความยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยและจดทะเบียนต่อหน้านายทะเบียน (มาตรา ๑๔๕๗ และมาตรา ๑๔๕๘)

1.5.3 Friend with benefits โดยความสัมพันธ์แบบ Friends with Benefits นั้นอยู่กึ่งกลางระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า (One Night Stand) กับ ความสัมพันธ์แบบโรแมนติก หรือการมีความสัมพันธ์แบบคู่รักที่คบหาดูใจกันระยะยาว (Romantic Relationship) เนื่องจากคนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้น เป็นคนที่รู้จักคุ้นเคย มีความใกล้ชิด หรือสนิทกันพอสมควร แต่ไม่ได้ถึงขั้นพัฒนาเป็นคู่รักที่มีความผูกมัดหรือคิดสร้างอนาคตร่วมกัน

1.5.4 กลุ่มคนรุ่นใหม่ คือกลุ่มที่เติบโตมาพร้อมเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตทำให้คนรุ่นใหม่มีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและความรู้ใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีความคิด ความเชื่อ รูปแบบการใช้ชีวิตและพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากคนรุ่นก่อนหน้าอย่างสิ้นเชิง การขยายตัวของคนรุ่นใหม่จนเป็นกลุ่มคนที่มีจำนวนมากที่สุดในโลก

1.5.5 การมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย (safe sex) คือกิจกรรมทางเพศซึ่งผู้ร่วมมีความระมัดระวังในการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อุปกรณ์ป้องกันต่าง ๆ ถูกนำมาใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับเลือด ของเหลวในช่องคลอด น้ำอสุจิหรือสารปนเปื้อนอื่น ๆ (เช่น ผิวผม และวัตถุที่ใช้ร่วมกัน) ในระหว่างกิจกรรมทางเพศ กิจกรรมทางเพศโดยใช้อุปกรณ์เหล่านี้เรียกว่า เพศสัมพันธ์ที่มีการป้องกัน

1.5.6 การอยู่ก่อนแต่ง คือการอยู่กินหรือใช้ชีวิตร่วมกันโดยที่ไม่มีพิธีแต่งงานตามหลักศาสนารวมไปถึงการที่คู่รักเลือกที่จะไม่จดทะเบียนสมรสที่มีผลทางกฎหมาย

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม
- 2.2 บริโคนิยมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม
- 2.3 กรอบแนวคิดเรื่องเพศ : จากธรรมชาติ สู่วิถีธรรม จนถึงสุนทรียะ
- 2.4 แนวคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นอกสถาบันการแต่งงาน
- 2.5 เพศสัมพันธ์ที่ยินยอมพร้อมใจ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม

ในสังคมวัฒนธรรมแต่ละแห่งนั้นจะมีแนวคิดค่านิยมหรือทัศนคติที่เกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกัน และทุกสังคมวัฒนธรรมนั้นก็มีความเข้มงวดเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกในบริบทของครอบครัวที่แตกต่างกันไป บางสังคมมีข้อห้ามและบทลงโทษอย่างเฉียบขาดเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แต่บางสังคมยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าเป็นพฤติกรรมปกติธรรมดา

ทัศนคติและข้อห้ามเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ก็มีการปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา สังคมทางตะวันตกในอดีต เช่น สังคมอังกฤษในคริสต์ศตวรรษที่ 19 มีบทลงโทษอย่างเฉียบขาดต่อ ความประพฤติผิดทางเพศ โสเภณี กามโรค และการคุมกำเนิดเป็น “อาชญากรรมต่อธรรมชาติ” และเป็นสิ่งชั่วร้ายเกินกว่าจะเอ่ยอ้างถึง ผู้หญิงถูกควบคุมให้อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน รักษาพรหมจรรย์ก่อนการแต่งงาน สังคมอังกฤษในยุคนั้นให้ความสำคัญกับครอบครัวเหนือสิ่งอื่นใด การแต่งงานหรือความรักระหว่างชายกับหญิงซึ่งผ่านขั้นตอนทางศาสนาแล้วเท่านั้นจึงจะเป็นสิ่งดีงาม เพศสัมพันธ์นอกเหนือไปจากความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาที่สมรสกันอยู่จะถูกต้องตามข้อบังคับทางศาสนาและต้องการมีบุตรธิดาไว้สืบสกุล ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งชั่วช้าและผิดศีลธรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การคบชู้ รักร่วมเพศ การร่วมรักทาง

ปากหรือแม้กระทั่งการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นบาปมหันต์ และผู้ประพฤติจะต้องชดใช้ความผิดในไฟนรก

แต่ในปัจจุบัน ประสิทธิภาพของยาและเครื่องมือกำเนิดชนิดต่าง ๆ ทำให้ชาวตะวันตกมีความกังวลต่อเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยลง โลกทัศน์เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ของสังคมตะวันตกก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ สิ่งที่เคยเป็นบาปหรืออาชญากรรม ต่อธรรมชาติกลับแปรเปลี่ยนเป็นเรื่องส่วนตัวหรือการแสวงหาความสุขความพึงพอใจของ แต่ละบุคคลการมีเพศสัมพันธ์กลายเป็นหน้าที่ของคู่รักและสามีภรรยา และเป็นเครื่องช่วยผ่อนคลายความเครียดและความกังวล เพศสัมพันธ์นอกบริบทของครอบครัวและในรูปแบบที่หลากหลายกลายเป็นเรื่องสามัญธรรมดา

การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติและแบบแผนของเพศสัมพันธ์ในสังคมวัฒนธรรมต่าง ๆ ทำให้เราพบว่าสังคมวัฒนธรรมต่าง ๆ ทั่วโลกมีความหลากหลายในแบบแผนของพฤติกรรม และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ แม้กระทั่งความรู้สึกสงสัยใคร่รู้ของเด็กต่อเรื่องเพศ ก็ได้รับการตอบสนองแตกต่างกันออกไปในแต่ละสังคมวัฒนธรรมชาวอินเดียนโฮปี (Hopi) ตะวันตกเฉียงใต้ของอเมริกา จะวางเฉยเมื่อเห็นลูกๆ สัมผัสลูบคลำอวัยวะเพศ หรือสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง แต่ในทางตรงกันข้ามสังคมวัฒนธรรมบางแห่งในแถบทะเลแปซิฟิก มีกฎหมายห้ามเกี่ยวกับแบบแผนพฤติกรรมของเด็กอย่างชัดเจน เด็ก ๆ ถูกห้ามมิให้สำเร็จความใคร่และลูบคลำอวัยวะเพศของตนในที่สาธารณะ เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงจะถูกแยกออกจากกันอย่างเด็ดขาด การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเด็กชายและหญิงถือว่าการไม่สมควร

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสก็เช่นเดียวกัน มีความแตกต่างกันออกไปในทัศนคติ และแบบแผนพฤติกรรมของแต่ละสังคมวัฒนธรรม ชาวโทรเบรียนด์ (Trobriand) สนับสนุนให้หนุ่มสาวมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยมองว่าเป็นการเตรียมความพร้อมและการเรียนรู้ สำหรับการใช้ชีวิตคู่ต่อไปในอนาคต เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น พ่อแม่จะสอนลูกให้เรียนรู้ถึงเรื่องของเพศสัมพันธ์ การแสดงความรักต่อเพศตรงข้ามตลอดจนท่วงท่าและอากัปกริยาต่าง ๆ อย่างละเอียด ชาวซามัว (Samoa) เปิดโอกาสให้เด็กหนุ่มสาวมีความใกล้ชิดสนิทสนมและใช้เวลาว่างร่วมกันอย่างเสรี เมื่อความรักระหว่างหนุ่มสาวพัฒนาขึ้นเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสระหว่างคู่อีกก็เป็นเรื่องสามัญธรรมดาที่สังคมยอมรับ แต่หากหญิงสาวเกิดตั้งครรภ์ขึ้นก่อนแต่งงาน เธอจะถูกถามว่าใครคือพ่อของเด็กในท้องและชายผู้นั้นจะต้องรับผิดชอบด้วยการแต่งงานกับเธอ

ในทางตรงกันข้าม สังคมวัฒนธรรมบางแห่งมีข้อห้ามอย่างเข้มงวดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ชาวอินเดียนเทพอซต์ลัน (Tepoztlan) ในเม็กซิโกมีกฎข้อห้ามเกี่ยวกับการติดต่อคบหาระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิงอย่างเคร่งครัด หลังจากเริ่มมีประจำเดือน เด็กผู้หญิงจะถูกควบคุมให้ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ภายในบ้าน เธอจะอยู่ภายใต้การสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิดของพ่อแม่ เด็กผู้หญิงจะถูกห้ามมิให้พูดจาหรือแตะเนื้อต้องตัวเด็กผู้ชายโดยเด็ดขาด สังคมอาหรับหลายแห่งในวันออกกลางมีกฎข้อห้ามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเช่นเดียวกัน

กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นอกบริบทของครอบครัว มีระดับของความเข้มงวดแตกต่างกันออกไป ชาวนาวาโฮ (Navaho) มีข้อห้ามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น ๆ ที่มีไข้ทรพิษ แต่ผู้ชายชาวนาวาโฮกว่าร้อยละ 30 ยอมรับว่าตนมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นเป็นประจำ ในทางทฤษฎีชาวอเมริกันยอมรับในข้อห้ามของศาสนาคริสต์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นอกบริบทของครอบครัวเช่นเดียวกัน แต่ชาวอเมริกันเกือบร้อยละ 40 ที่ถูกสัมภาษณ์ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่มีไข้ทรพิษ และชาวอเมริกันกว่าร้อยละ 70 ยอมรับว่าตน “อยาก” มีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่มีไข้ทรพิษ

โดยทั่วไปแล้ว สังคมที่มีความสลับซับซ้อน มีการแบ่งแยกชนชั้น วรรณะ ความเหลื่อมล้ำต่ำสูง การเป็นเจ้านาย เชื้อพระวงศ์ ความร่ำรวยและความแตกต่างทางฐานะมาก จะมีความเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับบรรทัดฐานและวิถีปฏิบัติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มาก พุดง่าย ๆ ก็คือยิ่งสังคมมีความแตกต่างทางชนชั้นมากขึ้นเท่าใด ความเข้มงวดกวดขันในเรื่องเพศสัมพันธ์ก็จะยิ่งมีมากขึ้น ชนชั้นสูงจะมีความเข้มงวดกวดขันกับความเสื่อมเสียหรือการแปดเปื้อนอันเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์กับชนชั้นต่ำกว่าผู้หญิงในกลุ่มชนชั้นสูงจะถูกห้ามเด็ดขาดมิให้เกลือกกลั้วกับชนชั้นต่ำกว่า ไม่มีเสรีภาพในการคบหาสมาคม การออกนอกบ้าน ไม่มีสิทธิในการเลือกคู่ครอง ผู้หญิงกลายเป็นส่วนหนึ่งของการเมืองภายในชนชั้นเป็นกลไกในการสืบทอดทรัพย์สินสมบัติและการผูกขาดอำนาจจากผู้ชายรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง ความพยายามในการผูกขาดอำนาจ ทำให้เกิดความจำเป็นในการผูกขาดเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงภายในชนชั้นเอาไว้ด้วย มโนทัศน์เรื่องความบริสุทธิ์หรือพรหมจารี การรักษาวลสงวนตัว อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนจึงถูกสร้างขึ้นเป็น ‘ภาพลักษณ์’ ของกุลสตรี รวมไปถึงมีการสร้างกฎเกณฑ์อื่น ๆ เพื่อควบคุมการมีเพศสัมพันธ์อย่างเคร่งครัด (ธเนศ วงศ์ยานนาวา. On Sex เพศ: จากธรรมชาติ สู่วิจัยธรรม จนถึงสุนทรียะ และหุ่นยนต์ 2562)

ค่านิยมเรื่องเพศในสังคมไทยและวัฒนธรรมไทย ค่านิยมทางเพศ (Sexual Value) หมายถึง หลักการพื้นฐานที่บุคคลยึดเป็นหลักในการปฏิบัติเพื่อดำเนินชีวิตซึ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยค่านิยมทางเพศของบุคคลเกิดจากการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองในสถาบันครอบครัว ระบบการศึกษา ประสบการณ์ กระบวนการขัดเกลาถ่ายทอดทางสังคมขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมและควรปฏิบัติ อาทิ การรักษาวลสงวนตัว การแต่งกายที่มิดชิด การให้เกียรติและการวางตัว การสร้างคุณค่าให้กับตนเอง และการทำความเข้าใจในความเหมือนและแตกต่างระหว่างเพศ เป็นต้น

ค่านิยมทางเพศในวัฒนธรรมไทย มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวโดยเฉพาะค่านิยมในเรื่องเพศ ซึ่งมักมีมุมมองได้ 2 ทาง ดังนี้คือ

1. ค่านิยมทางเพศในเรื่องที่ค่อนข้างปิดกั้นของคนไทย ได้แก่

- 1.1 การไม่เผยแพร่ข้อเท็จจริงในเรื่องเพศหรือการไม่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่ บุตรหลาน โดยคิดว่าเป็นเรื่องหยาบคาย หรือน่าอับอาย
- 1.2 การไม่สนับสนุนหรือส่งเสริมให้บุคคลในสังคมพูดคุยกันในเรื่องเพศอย่างเปิดเผย
- 1.3 การยกย่องให้เพศชายเป็นใหญ่กว่าเพศหญิง

ค่านิยมเหล่านี้ทำให้บุคคลในสังคมมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เช่น การเอาเปรียบเพศตรงกันข้ามเมื่อมีโอกาส ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ การดูถูกเพศตรงกันข้าม เป็นผลต่อความรักความผูกพัน ความสงบสุข ในครอบครัวและสังคมโดยรวม

1. ค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย

- 1.1 หญิงไทยมักจะรักษาวลสงวนตัว ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
- 1.2 ชายไทยไม่ควรสำสอนทางเพศเพราะอาจเกิดผลเสียโดยการติดโรค
- 1.3 ชายไทยมีความรับผิดชอบต่อเพศหญิง ไม่หลอกลวง ไม่ข่มเหงน้ำใจ
- 1.4 ชายไทยรับผิดชอบต่อครอบครัว

สำหรับคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันควรมีเจตคติที่ดีว่าทั้งสองเพศมีความสำคัญที่เท่าเทียมกัน การสร้างสรรค์สังคมจึงจะเกิดขึ้น ค่านิยมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดีและยังใช้ได้ ในสังคมปัจจุบัน คนรุ่น

ใหม่จึงควรรักษาค่านิยมที่ดีไว้เพื่อป้องกันปัญหาที่จะตามมา เช่น ครอบครัวแตกแยก โรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์นอกสมรส การค้าประเวณี การสำส่อนทางเพศ เป็นต้น

ปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามามีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมทางสังคมของไทยมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้คนรุ่นใหม่มีพฤติกรรมเลียนแบบ และดำเนินชีวิตตามวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งวัฒนธรรมบางอย่างที่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมมากมาย โดยเฉพาะการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

การเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกเช่น จากสื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือ หรือ อินเทอร์เน็ตก็ตาม ได้ทำให้ชนบทรอบนิยมประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของสังคมไทยเปลี่ยนไป ซึ่งวัฒนธรรมบางอย่างส่งผลดี เช่น การกล้าแสดงความคิดเห็น ความขยัน และความทุ่มเทให้กับงาน การมองโลกในแง่บวก การมีมุมมองที่ดีต่าง ๆ เป็นต้น ในขณะที่วัฒนธรรมบางอย่างกลายเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี และไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย จากพฤติกรรมวัยรุ่น เช่น เสรีภาพในการคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งบางครั้งมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทำให้เกิดการเกิดพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ การสัมผัสร่างกายระหว่างชายกับหญิงมีมากขึ้น พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ เช่น การโอบกอด การแต่งกายที่ล่อแหลม การแสดงออกอย่างเปิดเผยในเรื่องเพศ หรือการที่คนรุ่นใหม่เพศหญิงบางคนเข้ามาเพศชาย เป็นต้น

สำหรับสังคมไทยในปัจจุบันมีการพูดคุยกันอย่างเปิดเผย และมีการยอมรับในการการศึกษา ในเรื่องของเพศมากยิ่งขึ้น ทำให้เยาวชนและคนรุ่นใหม่ในส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างมากขึ้น

ปรากฏการณ์การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้สมรส หรือการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาของชายและหญิงโดยที่ไม่ได้ผ่านการสมรสในทางกฎหมายนั้นไม่ได้เป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่เป็นลักษณะเฉพาะในสังคมตะวันตกเท่านั้น แต่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งต่างก็มีรูปแบบของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้สมรสแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม และแนวโน้มของการอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้สมรสกำลังทำให้การสมรสลดน้อยลงซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลก

ในสังคมอเมริกันการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันโดยที่ยังไม่ได้ผ่านการสมรส ซึ่งถือว่าเป็นการทดลองในการใช้ชีวิตคู่ ก่อนที่มีการตัดสินใจสมรสกัน มากกว่าที่จะมองว่าเป็นรูปแบบทางเลือกของการสมรส การอยู่ร่วมกันก่อนการสมรสในสังคมอเมริกันนับได้ว่าเป็นวิถีชีวิตของการใช้ชีวิต

ครอบครัวแบบใหม่ที่กำลังมีความสำคัญสำหรับสังคมอเมริกัน ส่วนในประเทศสวีเดนมีประมาณร้อยละ 20 ของผู้ที่อยู่ร่วมกันโดยไม่มีพิธีสมรสกันเลย แต่ก็ยังมีส่วนหนึ่งที่แต่งงานกัน ในภายหลัง ซึ่งจากที่เคยอยู่ด้วยกันมานานแล้วและมีบุตรด้วยกันแล้ว

สำหรับสังคมไทยนั้น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในของคู่รักโดยที่ยังไม่ได้ผ่านการสมรส หรือการอยู่ก่อนแต่ง เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมานานแล้วในสังคมไทย และมีแนวโน้มที่จะเกิดเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เหตุผลหนึ่งของการตัดสินใจที่จะอยู่ร่วมแบบนี้เพื่อ “ทดลอง” ว่าจะสามารถใช้ชีวิตคู่ด้วยกันได้หรือไม่ และถ้าหากว่ามีปัญหาหรือเข้ากันไม่ได้ อย่างไรก็ตามก็สามารถที่จะเลิกกันได้ค่อนข้างง่าย โดยที่ไม่มีพันธะทางกฎหมายที่มายึดเหนี่ยวกัน

2.2 บริโศคนิยมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม

ในสังคมปัจจุบัน การมีลูกมิใช่กิจกรรมและความรับผิดชอบของครอบครัวและชุมชนอีกต่อไป อำนาจในการตัดสินใจและความรับผิดชอบกลับตกอยู่ในมือของคนสองคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงที่จะต้องเลือกระหว่าง “เสรีภาพ” (อันจอมปลอม) กับ “ภาระ” ที่มีคุณค่าตอบแทนน้อยลง การมีลูกถูกมองว่าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ เป็นภาระและความทุกข์ระทมอย่างแสนสาหัส แบบแผนและสไตล์ในการดำเนินชีวิตของสังคมบริโศคนิยม ที่เน้นการแข่งขันและการแย่งชิงกันบริโภค ทำให้การมีลูกเป็นอุปสรรคกีดขวางความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าของชีวิต บัจเจกบุคคล การเลี้ยงดูลูกกลายเป็นการเสียสละอันยิ่งใหญ่ ในขณะที่รางวัลที่ได้รับอาจไม่มีคุณค่ามากเพียงพอ ผู้หญิง (หรือในบางครั้งอาจมีสามีรวมอยู่ด้วย) ถูกปล่อยให้รับภาระต่อสู้เพียงลำพัง ในขณะที่สังคมบริโศคนิยมได้ปลดเปลื้องความรับผิดชอบที่ชุมชนในอดีตเคยมีต่อเด็กอย่างสิ้นเชิง

ในสังคมหลายแห่งทั่วโลก การตั้งครรรค์เป็นวาระแห่งการเฉลิมฉลองของครอบครัว หญิงมีครรภ์เป็นบุคคลสำคัญที่ได้รับการดูแลประคบประหงมอย่างเต็มที่จากสามี พ่อแม่และญาติพี่น้อง ได้รับความอบอุ่นและความห่วงใยจากสภาพแวดล้อมข้างเคียง แต่ในสังคมบริโศคนิยมการตั้งครรรค์ถูกมองว่าเป็นภาวะผิดปกติ เป็นโรคภัยไข้เจ็บที่ต้องได้รับการบำบัดเยียวยา หญิงมีครรภ์ต้องเผชิญหน้ากับสภาพการณ์เช่นนี้โดยลำพัง เป็นเพียงคนไข้ที่ต้องได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคนแปลกหน้าจากสถานที่อ้างว้างโดดเดี่ยวเช่นโรงพยาบาล จากเข็มฉีดยาการตรวจที่ไม่จบสิ้น และคำสั่งมากมายจาก “ผู้รู้” ในความของเสื้อคลุมชุดขาว หญิงมีครรภ์ถูกสั่งห้ามไม่ให้แตะต้องสิ่งที่สังคมบริโศคนิยมสั่งสอนให้เธอเสพไม่ว่าจะเป็นกาแฟ เหล้า หรือ บุหรี่ เธอกลายเป็นคนอ้วน อ้วนอ้วน ไม่มีเสน่ห์ รูปร่างของเธอในขณะที่ตั้งครรรค์ขัดแย้งอย่างรุนแรงกับภาพลักษณ์แห่งความงาม

ของผู้หญิงที่ถูกกำหนดโดยค่านิยมของสังคมสมัยใหม่ การตั้งครรรค์ทำให้ผู้หญิงรู้สึกที่ตนเองหมดความงามและเป็นอุปสรรคต่อการตอบสนองความต้องการของสามี นอกจากนั้นการตั้งครรรค์ยังกีดขวางผู้หญิงจากการแสวงหาความสำเร็จในชีวิตการทำงาน การคลอด บุตรกลายเป็นความสำคัญที่ผู้หญิงต้องเผชิญหน้า เธอถูกห้อมล้อมด้วยคนแปลกหน้า ห่างไกลจากความอบอุ่นของญาติมิตรที่สังคมประเพณีมอบให้กับหญิงมีครรรค์ขณะคลอดบุตร เธอต้องลาพักงานเพื่อคลอดและดูแลลูกเด็กกลายเป็นอุปสรรคกีดขวางความก้าวหน้าและความสามารถในการพึ่งตนเอง เป็นต้นต่อแห่งความวิตกกังวลของชีวิต แม่ที่ยอมละทิ้งความก้าวหน้าและอาชีพ การงานเพื่อเลี้ยงดูลูก กลับกลายเป็นผู้ที่ต้องพึ่งพิงสามี ถูกปล่อยทิ้งให้โดดเดี่ยวจากโลกภายนอก จากสีสันและการแข่งขัน และสิ่งที่ถูกกำหนดให้เป็นความรื่นรมย์ของชีวิต

ความรังเกียจเด็กและความวิตกกังวลต่อการตั้งครรรค์ ทำให้สังคมบริโภคนิยมคิดค้นวิธีการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ด้วยเทคนิค ยา สารเคมีและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้นเพื่อลดความวิตกกังวล และเพื่อช่วยให้นักวิทยาศาสตร์แสวงหาความสุขความพึงพอใจทางร่างกาย ตอบสนองความต้องการของตนโดยเสรี ปราศจากพันธะผูกพัน และความกังวลใจ หรือเพศสัมพันธ์ หรือความปรารถนาที่จะมีเพศสัมพันธ์ หรือการมีเสน่ห์ดึงดูดใจเพศตรงข้าม ถูกนำมาใช้เป็นพลังกระตุ้นและน้ำยาหล่อลื่นระบบเศรษฐกิจบริโภคนิยม โดยอำพรางหน้าฉากไว้ด้วยเสน่ห์แห่งเสรีภาพ และการแสวงหาความพึงพอใจทางร่างกายของปัจเจกบุคคล

กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ศาสนาเหตุผลนิยมของสังคมบริโภคนิยมยึดถือ คือการบรรลุถึง จุดสุดยอด (orgasm) ในรูปแบบที่สมบูรณสม่าเสมอและแน่นอน การบรรลุจุดสุดยอดและการแสวงหาความพึงพอใจทางร่างกาย กลายมาเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ทางสังคม การบรรลุจุดสุดยอดเป็น “หน้าที่” ของคู่รักและสามีภรรยา และเป็นเครื่องช่วยผ่อนคลายความเครียดและความกังวล เช่นเดียวกับการเสพสุราและของมีนเมาในรูปแบบอื่น ๆ สามีภรรยาสนใจแต่ร่างกายและการแสวงหาความพึงพอใจในฐานะปัจเจกบุคคลเพิ่มมากขึ้น “อัตราการผลิตลดลง อัตรา หย่าร้างเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับยอดขายของสินค้าและเครื่องเล่นทางเพศ (sex aids) ” พ่อแม่ทดแทน ความสัมพันธ์ที่ตนเองควรมีกับลูกด้วยเงิน ของเล่นและชีวิตที่สุขสบาย ปลูกฝัง ค่านิยมการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยให้แก่เด็กตามครรลองของสังคมบริโภคนิยมที่ไม่เคยหยุดซื้อ หรือพึงพอใจในสิ่งที่มีอยู่ ในวัยชรา พ่อแม่ก็ได้รับในสิ่งที่สมควร นั่นคือชีวิตบั้นปลายที่โดดเดี่ยวอ้างว้างในบ้านพัก

คนชรา “คนแก่ที่มีฐานะดีตายไปด้วยความมึนเมาในหมู่บ้านของ คนชราชาวเมือง ในขณะที่คนจน จ่อมจมอยู่ในสลัมที่ทรุดโทรมใจกลางเมือง”

จากการทบทวนวรรณกรรมในทฤษฎีการควบคุมสังคมสามารถสรุปได้ว่าในสังคมแต่ละ วัฒนธรรม มีทัศนคติและข้อห้ามที่แตกต่างกันเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ สังคมแต่ละสังคมมีการ มองเห็นและปกครองเรื่องเพศสัมพันธ์ในบริบทของครอบครัวและสังคมต่าง ๆ โดยทัศนคติและข้อ ห้ามเหล่านี้มักมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ยุคก่อนของสังคมตะวันตกมักมีข้อห้ามเข้มงวด เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน แต่ในปัจจุบัน ความเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยีและยา คุมกำเนิดได้ทำให้ความเครียดต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานลดลง การศึกษาเปรียบเทียบ ระบาดทัศนคติและแบบแผนพฤติกรรมเรื่องเพศสัมพันธ์ในสังคมต่าง ๆ ช่วยเราเห็นว่าความเห็น และค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มีความหลากหลายในแต่ละสังคม และมีการยอมรับความ แตกต่างในพฤติกรรมทางเพศ ในบริบทของครอบครัวและสังคม แต่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ สมรสและการมีความรู้สึกสงสัยของเด็กต่อเรื่องเพศมีการตอบสนองแตกต่างกันในแต่ละสังคม วัฒนธรรม ยกตัวอย่างเช่น ในบางสังคมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา และถูกยอมรับ ในขณะที่ในสังคมอื่น ๆ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสถือเป็นความผิดและถูก ห้ามอย่างเข้มงวดในบริบททางศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น และมีการใช้อำนาจในการควบคุม พฤติกรรมทางเพศของเด็กและวัยรุ่นในบางสังคมและวัฒนธรรม สรุปแล้ว ความมองเห็นและข้อ ห้ามทางเพศมีความหลากหลายและมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคและสังคมที่แตกต่างกันไป

2.3 กรอบแนวคิดเรื่องเพศ : จากธรรมชาติ สู่วัฒนธรรม จนถึงสุนทรียะ

เพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องธรรมชาติ เพราะเพศไม่ใช่เรื่องของ การสืบพันธุ์เพียงอย่างเดียว แต่ยังเกี่ยวข้องกับความเพลิดเพลินและความสนุกสนานที่เกิดขึ้นได้ตั้งแต่ คนเดียว สองคน หรือมากกว่านั้น ไปจนถึงทั้งสังคมหรือทั้งโลก เพศจึงเป็นเรื่องของปฏิกิริยา ตอบสนองระหว่างมนุษย์ และขยายไปยังส่วนอื่น ๆ ได้อีกด้วย เมื่อเพศเกี่ยวข้องกับมนุษย์อย่าง น้อย ๆ ตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพศจึงมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับการสื่อสารต่อบุคคล อื่น โดยวิธีการสื่อสารก็ปรับเปลี่ยนไปได้พร้อม ๆ กัน ทั้งแบบอ่อนหวานหรือรุนแรง

เมื่อมองเรื่องเพศใกล้ตัวขึ้นมาอีก เช่น การเล่าเรื่องตลกเกี่ยวกับเพศ ซึ่งเป็นการ แสดงออกถึงความรุนแรงและความสกปรกได้ไม่แพ้เรื่องตลกแบบอื่น (เพราะต้องไม่ลืมว่า เรื่อง ตลกจำนวนมากที่ตั้งอยู่บนความด้อย ข้อผิดพลาด ความพิการของผู้อื่น ความตลกจึงต้องมีทุกซ์

ยากหรือผู้รับเคราะห์ ซึ่งกรอบแนวคิดแบบนี้มีตั้งแต่สมัยกรีกโบราณ นักปรัชญาอย่าง เพลโต ก็ไม่ได้ชื่นชมต่อเสียงหัวเราะแต่อย่างใด) เมื่อมองในแง่นี้ เพศจึงเป็นเรื่องของวัฒนธรรมซึ่งดำรงอยู่ในฐานะกิจกรรมทางธรรมชาติไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในขณะที่เดียวกัน วัฒนธรรมก็ถูกทำให้เป็นเรื่องของ 'เพศ' ไปด้วย ดังนั้น เมื่อเพศเป็นเรื่องทางวัฒนธรรม ย่อมแสดงถึงลักษณะเฉพาะมากกว่าสิ่งสากล เพราะวัฒนธรรมไม่ได้บ่งบอกถึงความเป็นสากล แม้ว่าวัฒนธรรมนั้นจะปรากฏได้ทุกแห่งหน แต่เรามักจะได้ยินประโยคที่บริภาษกันเสมอว่า 'ไม่มีวัฒนธรรม' เพราะในบางที่บางคนก็ไม่มี 'วัฒนธรรม' ดังนั้นวัฒนธรรมจึงไม่ได้เป็นสิ่งที่มาแต่กำเนิดหรือเป็นไปตามธรรมชาติ และขณะเดียวกัน 'ความต้องการ' ที่จะให้ผู้คนจำนวนมากมีวัฒนธรรมก็เป็นสิ่งสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อกลไกของรัฐประชาชาติขยายตัว ดังนั้นไม่ว่าวัฒนธรรมจะเป็นรูปแบบใด วัฒนธรรมก็เป็นสิ่งที่มีลักษณะเฉพาะของในแต่ละที่

เรื่องเพศจึงกลายเป็นเรื่องของวัฒนธรรมมากกว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ โดยกระบวนการทางศีลธรรมและจริยธรรมภายใต้การนำกรอบความคิดต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ เช่น ข้อกำหนดทางเพศของทางศาสนา เป็นต้น การนำกรอบแนวคิดเหล่านี้เข้ามาใช้เป็นเกณฑ์ ทำให้สถานะของเพศเชื่อมต่อกับวัฒนธรรมต่างแดนก่อนจะมีรัฐประชาชาติ สถานะของเพศจึงไม่เพียงแค່แกว่งไปมาระหว่างธรรมชาติกับวัฒนธรรม แต่ยังแกว่งไปแกว่งมาระหว่างวัฒนธรรม หรือระหว่างรัฐประชาชาติอีกด้วย เพศจึงกลายเป็นสิ่งที่ก้าวข้ามพินชาติ (transitional) และข้ามวัฒนธรรม (transcultural) มาเป็นเวลายาวนาน

และด้วยความไม่เป็นธรรมชาติของเพศนี้เอง ที่ทำให้สถานะของเพศทางสังคมเป็นสิ่งที่พิเศษ เพราะเพศเป็นธรรมชาติที่กลบกลายเป็นว่าไม่ได้เป็นธรรมชาติล้วน ๆ ดังนั้นเพศจึงเป็นสิ่งที่ลื่นไหลไปมา และไม่อาจกล่าวถึงได้อย่างชัดเจน แม้ความพยายามที่จะกำหนดให้เพศเป็นเรื่องตายตัวจะเป็นแนวคิดที่ปรากฏอยู่ในปทัสถานทางศาสนาและกลไกของรัฐประชาชาติ เมื่อเพศไม่ได้มีความเป็น 'พระเจ้า' หรือเป็น Lord Voldemort ในระดับที่เอ่ยนามไม่ได้ถึงเพียงนั้น แม้ว่าพระเจ้าในกรอบคิดแบบพระเจ้าองค์เดียวจะเป็นต้นกำเนิดของทุกสรรพสิ่งทำนองเดียวกับเพศก็ตาม

สถานะที่สกปรกของเพศในกรอบความคิดของศาสนาใหญ่ ๆ เช่น คริสต์ศาสนานั้น ถือว่า 'บาปกำเนิด' (original sin) ของมนุษย์ได้ปรากฏอยู่ตั้งแต่น้ำอสุจิแล้ว ครั้นถ้าเปรียบในกรอบแนวคิดเรื่องของการกลับชาติมาเกิดก็ถือได้ว่า การเกิดอีกครั้งเป็นแบบที่มีมาแต่ชาติปางก่อน จาก

อดีต หรือจากบรรพบุรุษของมนุษย์ ที่ไม่มีใครสักคนรู้จักมักคุ้น แต่เราทุกคนกลับต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของบรรพบุรุษอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

การประกอบภารกิจนั้นยังแสดงถึงสภาวะความเสื่อมของมนุษย์ที่มีชีวิตไม่ยาวนานและไม่เป็นอมตะแบบเดิม นี่เป็นแนวคิดสำคัญในกรอบคิดแบบไตรภูมิ ซึ่งเมื่อมนุษย์หันมาจวนดินที่หอมหวาน ก็ทำให้ร่างกายและฉนวนวิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ที่มีมาหมดไป เครื่องเพศชายหญิงก็เกิดขึ้น จุดกำเนิดของเพศตามกรอบต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็นปฏิบัติต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่เริ่ม

จากการทบทวนวรรณกรรมในเรื่องของกรอบแนวคิดเรื่องเพศ : จากธรรมชาติ สู่วิถีธรรม จนถึงสุนทรียะ สรุปได้ว่าเพศเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องธรรมชาติ เพราะมันเกี่ยวข้องกับ ความเพลิดเพลนและความสนุกสนานที่เกิดขึ้นได้ในบริบทต่าง ๆ ตั้งแต่คนเดียว, สองคน, หรือมากกว่านั้น และเพศเป็นเรื่องทางวัฒนธรรมและมีลักษณะเฉพาะของทุกสังคม การรับรู้และ ประสานกับเพศไม่ได้เกี่ยวข้องกับธรรมชาติอย่างเดียว แต่ยังถูกควบคุมและผูกมัดด้วยกฎระเบียบ ทางสังคมและศาสนาอีกด้วย ในขณะที่เดียวกันนั้นการมองในเรื่องของเพศอาจจะมีมุมมอง หลากหลาย ตั้งแต่การเล่าเรื่องตลกเกี่ยวกับเพศที่อาจมีลักษณะรุนแรงหรือสกปรก ไปจนถึงแบบ ของเพศในแง่ของวัฒนธรรมและความคิดทางศาสนา พระเจ้าในหลายศาสนาทั้งมีบทบาทใน กำหนดความนิตยทางเพศและอาจเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทางเพศ แต่เพศก็ถูกเก็บรักษาใน แนวคิดของวัฒนธรรมอีกด้วย รวมถึงเรื่องการกลับเกิดและการกระทำของมนุษย์ทางเพศในหลาย วัฒนธรรมถือเป็นสาคัญของความเสื่อมของมนุษย์และการมีชีวิตที่ไม่ยาวนาน เพศจึงถูกมอง เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงและไม่อาจถูกกำหนดอย่างแน่นอน ดังนั้นมันเป็นเรื่องที่ยืดหยุ่นข้าม วัฒนธรรมและชาติพันธุ์ ทั้งหมดนี้นำเสนอให้เราเห็นถึงภาวะความหลากหลายและความ เปลี่ยนแปลงของเพศทั้งในมุมมองทางวัฒนธรรมและความเรื่องของมนุษย์เอง เพศไม่มีการ กำหนดแน่นอนและมีหลายมิติในการเข้าใจและการมองเห็นของมนุษย์ต่าง ๆ ในทุกสังคมและ วัฒนธรรม

2.4 แนวคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นอกสถาบันการแต่งงาน

ในทางการแพทย์ในสมัยใหม่ได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการกำหนดการดำเนิน ชีวิตประจำวันและพฤติกรรมทางเพศ ความหวาดวิตกต่อเรื่องเพศเริ่มปรากฏชัดเจน เมื่อรัฐเริ่ม เล็งเห็นความจำเป็นในการสร้างประชากรให้มีคุณภาพ ความคิดเช่นนี้แตกต่างไปจากการควบคุม ทางเพศของศาสนา เพราะศาสนาพิจารณาว่าเพศเป็นเรื่องชั่วร้าย แต่การหมกมุ่นทางเพศมาก

เกินไปในกรอบคิดของรัฐเท่ากับเป็นการเสียการเสีงาน เพราะเอาเวลาสำหรับการผลิตไปใช้ในกิจกรรมทางเพศหมด ดังนั้นเรื่องเพศจึงเป็นกลไกสำคัญของรัฐประชาชาติ เพราะเรื่องเพศสัมพันธ์ไม่เพียงแต่เป็นเรื่องสุขอนามัยของประชากร อันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการเกิดและการตายเท่านั้น แต่ยังเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อศีลธรรมซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเป็นประชากรที่มีคุณภาพ กล่าวได้ว่า ‘เพศศึกษา’ (sexual education) หรือที่เรียกกันในสมัยรัฐบาลจอมพลป. พิบูลสงครามว่า ‘กามศึกษา’ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบทความนี้จะใช้คำว่า ‘กามศึกษา’ ไปพร้อมกับคำว่า ‘เพศศึกษา’

ความเห็นของแพทย์ในเรื่องความจำเป็นของ ‘กามศึกษา’ สำหรับประเทศไทยช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองมีสาเหตุมาจาก ‘อารยประเทศกำลังอบรมเยาวชนในปัจจุบันนี้’ กล่าวอีกนัยคือถ้าการเรียนเรื่องเพศเป็นที่นิยมในหมู่ประเทศที่มีอำนาจในโลก ประเทศเราก็สมควรจะดำเนินรอยตาม นอกจากนั้น ความจำเป็นของการศึกษาเกี่ยวข้องกับปัญหาเรื่องความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม เพราะ ‘สาเหตุที่ทำให้เกิดคดีอาชญากรรมขึ้นบ่อย ๆ เพราะว่าเยาวชนขาดความรู้เรื่องกามศึกษาอย่างเพียงพอ’

เพศเป็นอันตรายในตัวเอง อันตรายที่เกิดจากเรื่องเพศเป็นสิ่งที่คุกคามจากภายนอก เช่น การกระทำความรุนแรงทางเพศที่มีต่อผู้อื่น กามศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะ ‘ต้องสอนเรื่องกามและเรื่องเพศไว้เป็นเกราะป้องกันตัวตามสมควร’ สำหรับยุคจอมพลป. พิบูลสงคราม ความรู้ทางเพศถือเป็นเกราะคุ้มภัยอันตรายที่มนุษย์จะกระทำต่อตัวของมนุษย์เอง ทั้งนี้ถ้าไม่รู้เรื่องเพศก็มีโอกาสเป็นอันตรายต่อทั้งผู้อื่นและตนเอง

ความรู้เรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการปกป้องตนเอง แม้จะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่ก็ไม่สามารถป้องกันภัยคุกคามทางเพศจากคนอื่น ๆ ได้ เพราะความรู้เรื่องเพศไม่สามารถหยุดยั้ง ‘อาชญากรรม’ ที่เกิดจากการกระทำของผู้อื่น หากผู้อื่นไม่รู้จักควบคุมตนเอง ก็ไม่มีประโยชน์อะไรเป้าหมายของกามศึกษาในฐานะเกราะป้องกัน จึงเป็นเพียงการป้องกันภัยที่เกิดขึ้นจากตัวเอง ซึ่งเป็นภัยที่ตนเองจะกระทำต่อคนอื่นและต่อตนเอง กล่าวได้ว่า อันตรายทางเพศจึงเป็นสงครามที่ ‘ตนเอง’ เพราะถ้าไม่สร้างเกราะคุ้มภัยแล้ว ผลร้ายที่เกิดขึ้นก็จะเป็นสิ่งที่เกิดและมาจากตนเองเท่านั้น นอกจากนั้นปัญหาของการร่วมเพศนอกสถาบันการสมรสยังถูกนำไปเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องกามโรค

ปัญหาการร่วมเพศนอกสถาบันการแต่งงานหรือการร่วมเพศก่อนการสมรสจึงได้รับการพิจารณาจากแง่มุมทางสาธารณสุขมากกว่าจะเป็นปัญหาทางศีลธรรมโดยตรงแบบที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากแง่มุมทางคริสตจักร ปัญหาทางด้านสุขอนามัยได้รับการนำเสนอโดยชี้ให้เห็นถึงความน่ากลัวของโรคซิฟิลิส การที่ความน่ากลัวและการรับรู้เรื่องกามโรคขยายตัวไป ก็ด้วยความรู้ที่เกี่ยวข้องกับโรคซิฟิลิสซึ่งเป็นผลมาจากการงานของ อัลเฟรด โพรนิเยอร์ ชื่อว่า Syphilis and Marriage ที่แปลว่าจากภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 1880 หลังจากนั้น จึงมีการรณรงค์เพื่อควบคุมซิฟิลิสซึ่งถือเป็นภัยต่อครอบครัวและจะทำให้ครอบครัวแตกแยกในที่สุด

สำหรับความเห็นของพวกที่ต้องการทำให้สังคมบริสุทธิ์ (social purity) ปราศจากสิ่งเลวร้ายทั้งหลายอย่างเช่นกามโรค ซึ่งกลุ่มนี้เชื่อมโยงกับกลุ่มเฟมินิสต์ในปลายศตวรรษที่ 19 ด้วยก็ยิ่งเห็นว่าวิชาเพศวิทยา (sexology) เป็นสิ่งลามกอนาจาร โดยเห็นต่างกับฝ่ายที่ให้ความสำคัญต่อความรู้เรื่องเพศตามแบบวิทยาการสมัยใหม่ซึ่งต้องการให้ยกเลิกการควบคุมสอดส่องกามกิจของบุคคลตามหลักศีลธรรมทางเพศ ทั้ง ๆ ที่เพศวิทยาได้อานิสงส์มาจากขบวนการผู้หญิง ซึ่งรณรงค์เรื่องการที่ผู้หญิงต้องถูกต้องถูกคุมเข้มเรื่องเพศมากกว่าผู้ชาย (ปัญหาวิ-มาตรฐานหรือ Double Standard) และยังได้อานิสงส์จากกลุ่มมรธาต้องการรักษาความบริสุทธิ์ทางสังคมที่ดำเนินการรณรงค์ต่อต้านความชั่วร้ายทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องกามโรคมาตั้งแต่ทศวรรษที่ 1860 ก่อนหน้าเพศวิทยาจะแพร่หลาย

สำหรับช่วงปี ค.ศ. 1917-1918 จากการศึกษาในสหรัฐอเมริกาพบว่า เด็กก่อนอายุสิบปีเรียนรู้เรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะได้มาจากการพูดคุยกันเองไปจนถึงจากการดูภาพยนตร์ ช่วงศตวรรษที่ 1920 บรรดาแม่ ๆ ทั้งหลายกลัวว่ากิจกรรมบันเทิงสมัยใหม่จะบิดเบือนธรรมชาติทางเพศของเด็ก ๆ การเรียนรู้เรื่องเพศที่ไม่ถูกต้องจะนำไปสู่ปัญหาโรค นอกจากนั้นยังจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดต่าง ๆ มากมาย เช่น ภาพยนตร์บางเรื่องนำเสนอความคิดที่อันตรายที่เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง โดยให้ตัวละครสำเร็จความใคร่มากจนก่อให้เกิดปัญหาทางจิตจนฆ่าภรรยาตัวเองในที่สุด ในช่วงศตวรรษที่ 20 ความเชื่อว่าเด็กที่สุขภาพไม่ดีเมื่อโตขึ้นจะเป็นผู้ใหญ่ที่เลว เป็นความเชื่อที่ได้รับความนิยม การควบคุมเด็กจึงเป็นเรื่องสำคัญ

ประเด็นเรื่องกามศึกษาไม่ได้จำกัดอยู่แค่ยุโรปหรืออเมริกาเท่านั้น แต่เป็นประเด็นสำคัญในแถบเอเชียเช่นกัน กลายเป็นประเด็นถกเถียงของสาธารณชนในทศวรรษที่ 20 กามศึกษาของญี่ปุ่นพุ่งเป้าหมายไปที่การทำให้คนมีสุขอนามัยดีขึ้นโดยเป้าหมายอย่างหนึ่งของกามศึกษาอยู่ที่

การจัดการความต้องการทางเพศของเด็ก ๆ ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงานเรื่องเพศ และปัญหาสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ใครคือเด็ก? อายุเท่าไรถึงจะนับว่าเป็นเด็ก?

ทั้งนี้สำหรับพวกที่เน้นศีลธรรมทางเพศ การยอมให้มีการสอนภาคการศึกษาเท่ากับเป็นการสนับสนุนกิจกรรมทางเพศ อันเป็นสิ่งที่คริสต์ศาสนาไม่ยอมให้มาตั้งแต่เริ่มแรกอยู่แล้ว แต่เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้มีไม่ได้ เพราะการห้ามอย่างเด็ดขาดไม่ว่าแบบใด ย่อมส่งผลต่อการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ นี่เป็นประเด็นสำคัญที่บรรดานักศาสนาและนักบวชในคริสต์ศาสนาผู้ดีตั้งแต่เริ่มแรก เมื่อคริสต์ศาสนาเริ่มสถาปนาตัวเอง คริสต์ศาสนาจึงพยายามห้ามไม่ให้มนุษย์ร่วมเพศอย่างเด็ดขาด การศึกษาจึงเป็นการศึกษาที่เปรียบเทียบได้กับดาบสองคม ในจุดนี้เองที่สร้างปัญหา เพราะทำให้ยากแก่การตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรดี? ควรจะสอนภาคการศึกษาหรือไม่? นี่เป็นปัญหาของการศึกษาในต้นศตวรรษที่ 20 เพราะการไม่รู้เรื่องเพศเป็นอันตรายมากพอ ๆ กับการรู้เรื่องเพศ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าเป้าหมายสำคัญของภาคการศึกษาอยู่ที่การหยุดยั้ง หรือชะลอการร่วมเพศไปจนกว่าการสมรสอันเป็นการมีเพศสัมพันธ์แบบเดียวเท่านั้นที่คริสต์ศาสนายอมรับ โดยเป้าหมายหลักของการควบคุมภาคการศึกษาอยู่ที่เด็ก ๆ เนื่องจากอายุคนที่จะแต่งงานกัน (หรือร่วมเพศกัน) อย่างถูกต้องต้อง (ขยายเวลาออกไป) วัยเจริญพันธุ์มีอายุน้อยลง ตลอดจนการขยายตัวของการศึกษาก็ทำให้เด็ก ๆ ที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์ต้องเรียนหนังสือแทนที่แต่งงานหรือมีเพศสัมพันธ์ในสถาบันการสมรส ถึงแม้โรงเรียนจะเป็นสถานที่ที่ปิดกั้นกลไกธรรมชาติทางเพศ แต่โรงเรียนก็เป็นสถานที่ศึกษาที่สำคัญที่เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้เรื่องเพศกันเอง ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้จากวัยไล่เลี่ยกัน หรือต่างวัยกัน

ในส่วนของประเด็นเรื่องของการสมรสนั้น การสมรสทำให้เกิดความเป็นสังคม แต่เป็นสังคมแบบผิด ๆ สังคมที่ว่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แต่เป็นสังคมที่มาจากการสร้างพันธสัญญาทางเพศ แม้ว่าจะมีลักษณะที่ไม่โจ่งแจ้งชัดเจนก็ตาม การหลุดพ้นจากการแต่งงานและการมีเพศสัมพันธ์จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการสร้างให้มนุษย์มีความศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมาอีกครั้ง

แต่การไม่สมรส ซึ่งในแง่หนึ่งคือการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์นั้น เท่ากับเป็นการหยุดการดำรงอยู่ของมนุษยชาติ และนั่นกลับกลายเป็นปัญหามากกว่าการแก้ปัญหาในคริสต์ศตวรรษที่ 2 จึงมีข้อถกเถียงด้วยข้อโต้แย้งที่ว่า การไม่มีเพศสัมพันธ์นั้นเท่ากับเป็นการสิ้นสุดอาณาจักรของผู้เป็นพระเจ้าไปในตัว นี่เป็นความคิดของเคล-เมนต์แห่งอเล็กซานเดรีย ผู้ที่มีความคิดตรงกันข้ามกับ

พวก Encratite ที่ต่อต้านการแต่งงาน โดยเขามุ่งสืบพันธุ์เพื่อดำรงเผ่าพันธุ์มนุษย์ตามธรรมชาติต่อไป ดังนั้น การมีเพศสัมพันธ์แบบจำกัดอยู่เฉพาะแต่ในสถาบันการแต่งงานจึงเป็นหนทางที่จำเป็นต้องยอมรับอย่างไม่มีทางเลือก แม้ว่ากรมีเพศสัมพันธ์จะเป็นสิ่งชั่วร้ายในตัวเองก็ตาม คริสต์ศาสนาจึงยอมให้มีการมีเพศสัมพันธ์ได้แคในสถาบันการสมรสเท่านั้น

ในแนวคิดของทางคริสต์ศาสนาอย่างเช่นในยุคกลาง ผู้หญิงบริสุทธิ์นั้นไม่ใช่เพียงผู้หญิงที่ไม่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับใคร แต่ต้องไม่คิดและ 'อยาก' หรือ 'ต้องการ' มีเพศสัมพันธ์กับใครด้วย ไม่เพียงแต่เท่านั้นผู้หญิงคนนั้นต้องไม่เป็นที่ปรารถนาทางเพศของใครอีกด้วย ทั้งนี้ เมื่อเธอผู้นั้นเป็นที่ต้องการของผู้ชาย เพียงแค่ผู้ชายคิดถึงหรือจินตนาการทางเพศผู้หญิงคนนั้นก็สูญเสียความบริสุทธิ์ไปแล้ว

และนอกจากนี้ในสังคมโบราณที่สืบเนื่องมาถึงปัจจุบันที่ยังมีคนบางกลุ่มยึดเชื่อในเรื่องของระดับอายุอีกด้วย กล่าวคือสำหรับอายุที่เหมาะสมหรือถือว่าสมควรในการมีเพศสัมพันธ์ได้นั้นคืออายุ 20 ปีขึ้นไป และต้อง 'รู้จักโลกให้ดีกว่านี้' เรื่องทางเพศจึงถูกแบ่งด้วยเกณฑ์อายุทางวัฒนธรรม มากกว่าเรื่องพลังทางเพศที่ดำรงอยู่แล้วในสภาวะเจริญพันธุ์ตามธรรมชาติของมนุษย์ ดังนั้นในเรื่องเพศ 'ธรรมชาติ' จึงไม่สำคัญเท่ากับ 'วัฒนธรรม' ถ้าหญิงใดประกอบกามกิจก่อนอายุ 25 ปี ย่อมหมายความว่าหญิงผู้นั้นเป็นผู้ที่มากไปด้วยกามตัณหา ซึ่งการกล่าวหาเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงนัยของการประเมินค่าทางศีลธรรมของสังคม

จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องแนวคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นอกสถาบันการแต่งงานสรุปได้ว่าบทความนี้เน้นความสำคัญของการศึกษาเรื่องเพศในทางการแพทย์ในสมัยใหม่เพื่อป้องกันความรุนแรงและความคุกคามทางเพศ. ในสมัยใหม่, การศึกษาเรื่องเพศมีบทบาทสำคัญในการกำหนดการดำเนินชีวิตประจำวันและพฤติกรรมทางเพศ. การเรียนรู้เรื่องเพศถือเป็นเกราะป้องกันความเสี่ยงในสถานการณ์ที่พบบันในชีวิตประจำวัน ในประเทศไทยหลังสงครามโลกครั้งที่สอง, การเรียนรู้เรื่องเพศเริ่มเห็นความจำเป็นในการสร้างประชากรที่มีคุณภาพ. การศึกษาเรื่องเพศในบทความนี้ถูกเรียกว่า "กามศึกษา" หรือ "เพศศึกษา" การเรียนรู้เรื่องเพศถือเป็นเครื่องป้องกันตนเองและความรู้เรื่องเพศถูกพิจารณาว่าสำคัญในการปกป้องตนเองและปกครองกระนั้นดี การเรียนรู้เรื่องเพศเป็นวิธีที่ใช้ในการป้องกันสาเหตุของความรุนแรงทางเพศ และการหมกมุ่นเกี่ยวข้องกับความรู้เรื่องเพศสามารถช่วยลดความเสี่ยงเพราะ "ความรู้เรื่องเพศไม่สามารถหยุดความรุนแรงทางเพศจากผู้อื่นได้, ในกรณีที่ผู้อื่นทำผิด หากไม่มีการควบคุมตนเองอย่างถูกต้องแล้ว ความรู้เรื่อง

เพศเป็นเครื่องป้องกันตนเองและความเสี่ยงจากคนอื่นที่ไม่รู้จักควบคุมตนเอง." อันตรายทางเพศถูกพิจารณาว่าเป็นสงครามที่ตนเองกระทำต่อตนเอง และเกี่ยวข้องกับความรู้เรื่องเพศเพื่อปกป้องตนเองและผู้อื่น

ปัญหาทางสาธารณสุข: ปัญหาการร่วมเพศนอกสถาบันการแต่งงานหรือการร่วมเพศก่อนการสมรสได้รับการพิจารณาจากมุมมองทางสาธารณสุขเนื่องจากเชื่อว่ามีมีความเกี่ยวข้องกับ การระบาดของโรคต่าง ๆ โดยเฉพาะโรคซิฟิลิส ซึ่งมีความน่ากลัวและที่ต้องระมัดระวังมาก. ข้อมูลเหล่านี้มีต้นกำเนิดในงาน "Syphilis and Marriage" ที่แปลจากภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 1880.

ความเห็นของกลุ่มสังคมบริสุทธิ์: กลุ่มนี้มีความเกี่ยวข้องกับการรณรงค์สำหรับสังคมบริสุทธิ์โดยต้องการลดการกระทำที่ถือว่าไม่ถูกต้องทางเพศ เช่น กามโรค และสิ่งเลวร้ายทางเพศอื่น ๆ .

ความสำคัญของเพศวิทยา: ความเห็นของกลุ่มอื่น ๆ รวมถึงวิชาเพศวิทยามองว่าเพศวิทยาเป็นสิ่งที่ลึกลับและต้องการยกเลิกการควบคุมสอดส่องกามกิจของบุคคลตามหลักศีลธรรมทางเพศ

ความเข้าใจเรื่องเพศและเพศวิทยาเป็นเรื่องสำคัญในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ. 1917-1918 โดยเด็กต้องการการแนะนำและการเรียนรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้อง ความเข้าใจผิดในการเรียนรู้เรื่องเพศ: ข้อมูลเชิงวิจารณ์ยังชี้ให้เห็นถึงความกังวลว่ากิจกรรมบันเทิงสมัยใหม่อาจทำให้เด็กเข้าใจผิดเรื่องเพศและทำให้เกิดปัญหาเช่น กามโรค และความเข้าใจผิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเพศ ความเชื่อที่รักษาความบริสุทธิ์ทางสังคม: มีกลุ่มที่รณรงค์ต่อต้านความชั่วร้ายทางเพศ โดยเน้นเรื่องกามโรคและการรักษาความบริสุทธิ์ทางสังคม รวมถึงความเชื่อที่กล่าวมาด้านบน, ประวัติศาสตร์ของการมองเรื่องการร่วมเพศและเพศวิทยามีหลายมุมมองและความเข้าใจต่าง ๆ ที่มีผลต่อทัศนคติและการกระทำของบุคคลและสังคมในประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกัน

2.5 เพศสัมพันธ์ที่ยินยอมพร้อมใจ

Jennifer Lang ผู้เขียนหนังสือ Consent ในชื่อภาษาไทย 'เพศศึกษาตกใหม่' ได้กล่าวไว้ว่าเธอเชื่อว่าสังคมของเราจำเป็นต้องพูดคุยเรื่องเพศกันอย่างเปิดเผย แทนที่จะทำให้เป็นหัวข้อต้องห้าม โดยมีเป้าหมายคือ ความฉลาดรู้เรื่องเพศ (sexual literacy) แน่แน่นอนว่าเราต้องถกเถียงกัน

เรื่องความเสี่ยงต่าง ๆ แต่ต้องพูดคุยกันด้วยว่าการสื่อสารเพื่อสร้างความสุขและความพึงพอใจร่วมกันนั้นทำอย่างไร เรื่องเพศเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ดี มีประโยชน์ และปกติได้ トラบที่ไม่มีใครบาดเจ็บ และทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องยินยอมพร้อมใจ

การยินยอมอาจจะเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดเพียงอย่างเดียวที่ต้องเรียนรู้ในวิชาเพศศึกษา หนังสือเล่มนี้จะเน้นย้ำเรื่องนี้ ไม่ว่าจะชายหรือหญิง นอนไบนารี (nonbinary) กลุ่มคนที่อัตลักษณ์ทางเพศไม่ได้อยู่ในระบบชายหรือหญิง หรืออื่น ๆ การได้รับความยินยอมจากคู่นอนเป็นสิ่งเดียวที่จำเป็นต้องมีเสมอเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น ทั้งเราและคู่นอนจะต้องมีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจที่จะให้ความยินยอม ใครก็ตามที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์ทางเพศต้องอายุมากพอ ไม่เมาสุราหรือสารเสพติดจนขาดสติ และไม่ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์เพราะความไม่สมดุลของอำนาจความสัมพันธ์นั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่ต้องเรียนรู้เมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์คือ วิธีกำหนดและเคารพขอบเขตของกิจกรรมที่เราต้องการและไม่ต้องการ

เพศสัมพันธ์ที่ดีนั้นแสนวิเศษและน่าพึงพอใจ อีกทั้งยังเพิ่มพูนความสุขใจและช่วยในเรื่องความสัมพันธ์อีกด้วย แต่ถ้าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ดีก็แย่มาก ๆ ประสบการณ์ทางเพศที่เลวร้ายอาจส่งผลกระทบรุนแรง จนนำไปสู่ความบอบช้ำทางจิตใจ หรือแม้แต่ปัญหาเรื้อรังไปทั้งชีวิตได้เลยทีเดียว

อย่างที่ได้อธิบายไปแล้วว่าสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะต้องมียูในสถานการณ์ทางเพศทุกครั้ง คือ ความยินยอม ซึ่งเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในปฏิสัมพันธ์ทางเพศทุกรูปแบบ เราต้องแน่ใจเสมอว่าได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายแล้ว และแสดงให้เห็นว่าเรายินยอมแล้วเช่นเดียวกัน

ความยินยอมต้องเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพียงเพราะคนสองคนเคยมีเพศสัมพันธ์กันครั้งหนึ่งไม่ได้แปลว่าจะต้องยอมอีกครั้ง ถึงแม้จะมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องการก็ตาม ที่จริงต่อให้ใครคนหนึ่งยินยอมตอนเริ่มมีเพศสัมพันธ์กัน เขาก็อาจจะเปลี่ยนใจไม่ยินยอมระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ก็ได้ เราจึงต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าทุกฝ่ายยังยินดีและมีความสุขกับกิจกรรมทางเพศนั้นอยู่หรือไม่ นี่เป็นส่วนหนึ่งของนาฏกรรมแห่งเพศวิถี นั่นคือการเข้าใจความต้องการและความปรารถนาพร้อมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องได้มีประสบการณ์อันน่าพอใจที่สุดร่วมกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องเพศสัมพันธ์ที่ยินยอมพร้อมใจ สรุปได้ว่าสังคมควรมีการสนทนาเกี่ยวกับเพศอย่างเปิดเผยและปราศจากความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศ. การสนทนาที่เปิดเผยช่วยให้ผู้คนมีความฉลาดรู้เรื่องเพศและสร้างความสุขและความพึงพอใจในความสัมพันธ์

ทางเพศ และความยินยอมเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์ ทุกคนที่เกี่ยวข้องต้องมีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจว่าการยินยอมเป็นสิ่งจำเป็นและต้องมีเสมอเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ความรับผิดชอบร่วมกันเป็นสิ่งที่ทุกคนที่เกี่ยวข้องในปฏิสัมพันธ์ทางเพศต้องมีความสามารถในการรับผิดชอบร่วมกันและแสดงให้เห็นก่อนทราบว่าเรายินยอมและมีความสุขในความสัมพันธ์

สรุปคือการเข้าใจและความฉลาดรู้เรื่องเพศมีบทบาทสำคัญในการสร้างความสุขและความพึงพอใจในความสัมพันธ์ทางเพศ การให้ความยินยอมและการเคารพขอบเขตทางเพศของทุกคนเป็นสิ่งจำเป็นในประสบการณ์เพศที่ดีและน่าพอใจ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของคนไทย (เมธิกา ศรีสด และ พิมลพรรณ อิศรภักดี. สถาบันวิจัยประชากรและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. 2559)

ค่านิยมในเรื่องเพศในไทยในปัจจุบันนั้นมีความแตกต่างจากในอดีต จากเดิมแบ่งออกเป็น 2 มุมมอง คือค่านิยมที่ต้องปฏิบัติตาม 'วัฒนธรรม' ในสังคมไทย กับค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้จึงไม่สามารถที่จะระบุหรือตัดสินได้ว่าพฤติกรรมแบบใดเป็นสิ่งที่ถูกหรือผิดได้อย่างแน่ชัด จึงส่งผลให้กลุ่มคนรุ่นใหม่ในสังคมปัจจุบันนี้มีมุมมองและพฤติกรรมทางเพศแตกต่างจากเดิม เนื่องจากค่านิยมต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไป เช่นวัฒนธรรมจากทางตะวันตกที่มีการแสดงออกในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศที่ดูจะมีความเปิดเผยมากยิ่งขึ้น จึงทำให้กลายเป็นเรื่องปกติทั่วไปในสังคมไทยในปัจจุบัน แต่ในทางตรงข้ามผู้สูงอายุหรือผู้ใหญ่ในปัจจุบันนั้น ยังมีมุมมองทัศนคติและความเชื่อในวัฒนธรรมประเพณีในอดีตอยู่ เพราะเขาดำรงชีวิตมาด้วยค่านิยมเหล่านั้น จึงอาจจะมีความยากที่จะเข้าใจและสามารถยอมรับมุมมองใหม่ ๆ ของกลุ่มคนรุ่นใหม่

ส่วนในประเด็นพฤติกรรมชายหญิงอยู่ด้วยกันโดยที่ยังไม่ได้แต่งงานกันนั้นพบว่าเป็นพฤติกรรมที่ทุกกลุ่มอายุยอมรับได้มากที่สุด เพราะในปัจจุบันนั้นคนให้ความสำคัญกับการแต่งงานลดน้อยลง มีการยอมรับการที่อยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงานมากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจัยของเศรษฐกิจจึงทำให้มองว่าการแต่งงานเป็นความสิ้นเปลืองอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ในปัจจุบันมีการเปิดเผยการพูดคุยแลเผยแพร่ถึงเรื่องเพศมากขึ้นอีกด้วย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ในหลากหลายรูปแบบจากอินเทอร์เน็ต เพราะการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยในอดีตนั้นมีการปิดกั้นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่กลุ่มคนวัยสูงอายุไม่เข้าใจรวมไปถึงไม่ยอมรับ และมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดีไม่งามหากมีการแสดง

ออกมาทางสังคม เพราะค่านิยมในแต่ละสมัยนั้นมีความแตกต่างกัน ทำให้การยอมรับนั้นมีความต่างกัน

จึงสรุปได้ว่า ค่านิยมเรื่องเพศในสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในปัจจุบัน สาเหตุหลักเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมและทัศนคติเกี่ยวกับเพศที่มีกลุ่มอายุต่าง ๆ ที่มีความเห็นต่างกัน ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นปกติของพฤติกรรมทางเพศได้รับการกระจายผ่านสื่อและอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีผลให้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับเพศมากขึ้น ขอบเขตการเปิดเผยเพิ่มขึ้นของเรื่องเพศ ค่านิยมบางส่วนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศก็เริ่มเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามค่านิยมเก่ายังคงคงระบุงการพฤติกรรมทางเพศที่ถูกหรือไม่ถูก จึงทำให้คนในสังคมมีพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกัน เนื่องจากค่านิยมเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน คนรุ่นใหม่มักมีความเปิดเผยเรื่องเพศมากขึ้น โดยสนับสนุนพฤติกรรมเพศที่คนรุ่นก่อนหน้าไม่นิยม, เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน, รักนวลสงวนตัว, และการอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน ในทางกลับกัน คนสูงอายุที่ยังคงคุมมุงแนวคิดและค่านิยมเก่าสำหรับพฤติกรรมทางเพศอาจมองว่าพฤติกรรมทางเพศที่เป็นปกติในปัจจุบันไม่ถูกหรือไม่น่ารับข้อมูลสาเหตุจากค่านิยมทางเพศที่เข้มงวดในสังคมไทยในอดีต คุณลักษณะของกลุ่มอายุมีบทบาทสำคัญในการรับรู้ค่านิยมทางเพศ วัยรุ่นมักมีความเปิดเผยมากขึ้นในเรื่องเพศและมีความเข้าใจในการยอมรับพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลง. ในขณะที่เดียวกัน, ผู้สูงอายุมักยังคงยึดติดกับค่านิยมเก่าและมองว่าพฤติกรรมทางเพศที่เป็นปกติในปัจจุบันไม่เหมาะสม. ผู้สูงอายุที่มีบทบาทครอบครัวหรือผู้บิดามารดา ยังคงห่วงใยในการรักษา ค่านิยมและความบริสุทธิ์ทางเพศในลักษณะของคนยุคสมัยเก่า ดังนั้น ค่านิยมเรื่องเพศในสังคมไทยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างรวมถึงกลุ่มอายุ, ทัศนคติ และสภาพแวดล้อมที่มีผลในวิธีที่คนมีพฤติกรรมทางเพศและรู้เรื่องเพศ. การเปลี่ยนแปลงในค่านิยมเรื่องเพศเป็นสิ่งธรรมดาที่เกิดขึ้นตามพัฒนาการของสังคมและความเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของคน

2.6.2 การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน The decision to cohabit of the male and female students. (รพีพัฒน์ ศรีศิริรักษ์ และ พิทักษ์ทักซ์ ศิริวงศ์. 2560)

ค่านิยมที่เกิดขึ้นในสังคมต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งต่างก็มีรูปแบบในการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันโดยที่ไม่ได้ผ่านการแต่งงาน และทำให้มีแนวโน้มที่ทำให้การแต่งงานลดน้อยลง ซึ่งการ

อยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานในสังคมอเมริกันนับได้ว่าเป็นวิถีชีวิตของการใช้ชีวิตครอบครัวแบบใหม่ที่กำลังมีความสำคัญสำหรับสังคมอเมริกัน

สำหรับในสังคมไทยนั้น ‘การอยู่ก่อนแต่งงาน’ เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อนานมาแล้ว ซึ่งมีความนิยมในสังคมไทยในปัจจุบัน และผู้คนในสังคมก็มีมุมมองและความคิดที่แตกต่างกันไป โดยที่คนรุ่นพ่อรุ่นแม่หรือผู้สูงอายุบางกลุ่มก็อาจจะรู้สึกตกใจหรือไม่ยอมรับ ในขณะที่กลุ่มคนรุ่นใหม่ อาจจะมีความนิยมในด้านที่ดี เพราะเป็นการเรียนรู้นิสัยที่แท้จริงในมุมมองต่าง ๆ ของคู่รัก รวมถึงรสนิยมทางเพศ

สรุปได้ว่าในปัจจุบัน สังคมไทยเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรมและยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมายในสังคม การรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงนี้ โดยส่งผลต่อประเด็นต่าง ๆ ในสังคมไทย ดังนี้

ปัญหาครอบครัวแตกแยก : การเปลี่ยนแปลงของค่านิยมและวิถีชีวิตอาจมีผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยบางครอบครัวอาจเสี่ยงต่อการแตกแยกเนื่องจากความแตกต่างในความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและความสัมพันธ์

ยาเสพติด : ยุคโลกาภิวัตน์และความเป็นอุตสาหกรรมส่งผลให้มีปัญหาเรื่องยาเสพติดที่เพิ่มขึ้นในสังคมไทย

ความรุนแรงในสังคม : ความเปลี่ยนแปลงในค่านิยมอาจส่งผลให้เกิดความรุนแรงในสังคม และปัญหาเกี่ยวกับความรุนแรงอาจเพิ่มขึ้น.

พฤติกรรมทางเพศ : มีการเห็นด้วยว่าพฤติกรรมทางเพศในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขึ้น โดยรวมถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน, การปล่อยเนื้อปล่อยตัว, และการเบี่ยงเบนทางเพศ. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกลายเป็นปรากฏการณ์ที่ทันสมัยในปัจจุบันมองว่าเป็นปกติ

เจตคติของวัยรุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์ : วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเพศสัมพันธ์ และมีแนวโน้มที่เหมือนวัฒนธรรมตะวันตก และค่านิยมในเรื่องเพศก็เปลี่ยนแปลงไป

นอกเหนือจากนี้ มีการเปลี่ยนแปลงในความสำคัญของการอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานในสังคมไทย โดยที่หลายคู่ชีวิตถือว่าการอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ที่เป็นปกติ การอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานเห็นด้วยในวิถีชีวิตของคนสายอุตสาหกรรมและคนหนุ่มสาวระดับอุดมศึกษา รวมถึงคนสายคริสเตียนที่มุ่งหวังการเอาไปสู่พิธีกรรมแต่งงานในอนาคต การ

อยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานคือเป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการ Courtship ก่อนที่จะตัดสินใจแต่งงาน, และมากขึ้นในวัยรุ่นอายุ 25-39 ปี ซึ่งต่างสำหรับวัยรุ่นในสังคมไทย การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและความสัมพันธ์เกิดขึ้นในสังคมไทยในรอบสมัยใหม่ และค่านิยมทางเพศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างน่าสังเกตและมีความหลากหลายในกลุ่มอายุและวิถีชีวิตต่าง ๆ ของคนในสังคม

2.6.3 พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์จังหวัดศรีสะเกษ (วิริยา บุญรินทร์, กวิสพรารินทร์ คณะพันธ์ 2563)

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคมในปัจจุบัน ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน เช่น ครอบครัวและเศรษฐกิจ ตลอดจนเทคโนโลยีในปัจจุบันที่มีความรวดเร็วที่ทำให้มีความเสี่ยงทางเพศมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการตั้งครรรภ์ในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่อาจจะยังไม่มีความพร้อม กลุ่มคนรุ่นใหม่ในบางกลุ่มอาจจะยังขาดความเข้าใจเรื่องการคุมกำเนิดอย่างถูกต้อง

จังหวัดศรีสะเกษ ในปี 2560 พบการตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 851 คน แบ่งเป็นรายอำเภอตามลำดับการตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร ได้แก่ อำเภอกันทรลักษ์ 151 คน อำเภอขุขันธ์ 85 คน อำเภอขุนหาญ 73 คน อำเภอเมือง 61 คน อำเภออุทุมพร 53 คน อำเภอกันทรารมย์ 49 คน อำเภอภูสิงห์ 46 คน อำเภอน้ำเกลี้ยง 37 คน อำเภอศรีรัตนะ 37 คน อำเภอปรางค์ 33 คน และอำเภอราชิไศล 31 คน ตามลำดับ (กนิษฐา อินธิชิต และวิริยา บุญรินทร์, 2561) และในปี 2561 พบอัตราการคลอดของหญิง อายุ 15-19 ปี คือพบหญิงคลอด อายุ 15-19 ปี จำนวน 1,495 คน อัตราการคลอดของหญิง อายุ 15-19 ปี คิดเป็น 31.1 สูงเป็นอันดับที่ 11 ของประเทศ (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2561)

สรุปได้ว่าการวิจัยพบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน ได้แก่

การสูบบุหรี่และการดื่มแอลกอฮอล์ : นักเรียนที่สูบบุหรี่มีโอกาสมากกว่าที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพราะการสูบบุหรี่อาจเกี่ยวข้องกับการใช้แอลกอฮอล์และพฤติกรรม

ทางเพศที่ไม่ปลอดภัย. การบริโภคยาสูบหรือในวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์และการดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วย

การมีแฟน : นักเรียนที่มีแฟนหรือคู่รักมีโอกาสมากกว่าที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เนื่องจากการมีแฟนมีความสัมพันธ์และความรักซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ความรักและความสนิทสนมในความสัมพันธ์อาจส่งผลให้เกิดความปรารถนาในการมีเพศสัมพันธ์

ทั้งสองปัจจัยนี้มีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน โดยที่การมีแฟนหรือคู่รักอาจมีผลในการสร้างความสัมพันธ์และความรักที่เสมือนหายไป และการบริโภคยาสูบหรือและดื่มแอลกอฮอล์มองเห็นถึงการพฤติกรรมทางเพศและความรู้สึกของความพึงพอใจที่นำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ การมีแฟนหรือคู่รักและการบริโภคยาสูบหรือและดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนและส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงเพิ่มเติมในวัยรุ่นไทย

2.6.4 การสำรวจมุมมองจากประสบการณ์ของคู่สมรสโดยใช้ทฤษฎีการจัดการกับความไม่แน่นอนทางความสัมพันธ์(Jaclyn Marie Reed)

สำหรับการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามุมมองและประสบการณ์ของกลุ่มคนที่เพิ่งผ่านการสมรส เกี่ยวกับเรื่องการจัดการกับความไม่แน่นอนของความสัมพันธ์ชั้นสามีภรรยา ผู้วิจัยได้มีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง กับกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 50 คน และได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลที่ได้สัมภาษณ์มา โดยพิจารณาได้ว่าคู่สามีภรรยาประสบกับความไม่แน่นอนทางความสัมพันธ์ โดยมีปัจจัยดังนี้ 1) ความสุขและความมั่นคงในชีวิตหลังการสมรส 2) ความไม่แน่นอนของการเปลี่ยนแปลงในสถานะคู่รักไปสู่คู่สมรส 3) ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการร่วมตัดสินใจในชีวิต 4) ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับพลวัตของคู่สมรสในแต่ละวัน และ 5) ความไม่แน่นอนของระบบครอบครัวระหว่างคู่บ่าวสาวที่มีครอบครัวหย่าร้าง และไม่หย่าร้าง โดยรวมจึงสรุปได้ว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มนี้มีความไม่มั่นใจเกี่ยวกับชีวิตหลังการสมรส และไม่มั่นใจกับความสามารถในการครองชีวิตคู่ที่ดี คู่บ่าวสาวจึงเลือกที่จะจัดการความไม่แน่นอนนี้ด้วยการปรึกษาและพูดคุยระหว่างคู่สมรส เพื่อการครองชีวิตคู่ให้มีความสุข ปราศจากความกังวลในปัจจัยต่าง ๆ

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องวัฒนธรรมและค่านิยมในสังคมเรื่องการอยู่ร่วมกันของคู่รักก่อนแต่งงาน ที่ส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน โดยเป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันก่อนแต่งงานในปัจจุบันและศึกษาวัฒนธรรมและแนวคิดของสังคมอื่น ๆ ที่มีมุมมองที่แตกต่าง เพื่อให้บุคคลทั่วไปได้เข้าใจถึงแนวคิดในการอยู่รวมหรือการมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานนั้นไม่ได้เป็นตัวกำหนดคุณค่าในตัวเอง มีขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ
- 3.5 วิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นกลุ่มวัยรุ่นคนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่า 1 ครั้ง และมีประสบการณ์อย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) อาศัยเครื่องมือแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ในประเด็นมุมมองของคนรุ่นใหม่ที่มีต่อเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยไม่จำกัดเพศ เป็นจำนวนรวมทั้งหมด 20 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้เป็นไปอย่างมีทิศทางนำไปสู่กรอบการวิเคราะห์ที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงสร้างแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกอันถือว่าเป็นกรอบเบื้องต้นที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตามความเหมาะสม สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านเครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์ในการศึกษาครั้งนี้ เป็น

รูปแบบแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ได้กำหนดคำถามเป็นลักษณะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับศึกษามีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสผ่านมุมมองของคนรุ่นใหม่ เพื่อให้มีความยืดหยุ่นต่อการเก็บข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา แนวคิดและมุมมองของคนรุ่นใหม่ที่มีต่อเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในสังคมไทยนั้นได้รับการปลูกฝังจากสังคมและวัฒนธรรมในอดีตมาสู่ปัจจุบัน เพราะฉะนั้นเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นจะดูเหมือนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างที่จะถูกปิดกั้นและไม่ได้เป็นที่ยอมรับมากนักในสังคมไทย จึงไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเปิดเผยเพราะจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมนั้นจำเป็นต้องมีการค้นคว้าและศึกษามุมมองแบบร่วมสมัยและความคิดเห็นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ อีกทั้งส่วนหนึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ได้แก่ข้อมูลในทุกรูปแบบ ทั้งที่อยู่ในรูปแบบของข้อความ ข้อมูลข่าวสารต่าง เช่น การบันทึกเสียง การจดบันทึกการสัมภาษณ์ และข้อมูลที่ถูกเผยแพร่ผ่านหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ในการเลือกใช้ข้อมูลผู้วิจัยต้องการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทุกชนิดเพื่อบรรลุถึงความเข้าใจในประเด็นที่ศึกษาทุกประการอย่างครบถ้วน ซึ่งในกรณีของการศึกษาในครั้งนี้ได้มีรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1 การค้นคว้าวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ได้แก่การที่ผู้วิจัยได้มีการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องผ่านเอกสารทางวิชาการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การตั้งคำถามการวิจัยวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสร้างกรอบของการศึกษา โดยการศึกษานี้ผู้วิจัยมุ่งทำการศึกษาเพื่อให้ได้แนวทางในการทำการวิจัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากหนังสือและข้อมูลข่าวสารออนไลน์จากระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ที่มีความน่าเชื่อถือมีการเผยแพร่อย่างแพร่หลายถือเป็นการเปิดช่องทางและขอบเขตเพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมผ่านมุมมองของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยได้มากขึ้น อีกทั้งในปัจจุบันประสบการณ์ทางสังคมในการแสดงออกทางความคิดเห็นของคนรุ่นใหม่ที่มีต่อประเด็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

3.3.2 การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก คือการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล (In-depth interview) เป็นการซักถามพูดคุยกันระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นการถามเจาะลึก

ล้วงคำตอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน การถามนอกจากจะให้อธิบายแล้วจะต้องถามถึงเหตุผลด้วยว่า การสัมภาษณ์แบบนี้ จะใช้ได้ดีกับการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล เจตคติ ความต้องการ ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพในลักษณะต่าง ๆ (ดร. กรแก้ว จันทภาษา) โดยมี หลักการและแนวปฏิบัติ (ชาย โพธิ์สิตา. 2562: 161-169) ดังนี้

- 1) มุ่งทำความเข้าใจในโลกของชีวิตจริงของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย
- 2) เน้นความหมายของคำตอบของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย
- 3) ให้ความสำคัญกับข้อมูลเชิงคุณภาพ
- 4) เน้นข้อมูลเชิงพรรณนา
- 5) เจาะจงข้อมูลและความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย
- 6) เปิดกว้างในการรับข้อมูลหรือความเห็นต่างอย่างไม่มีอคติ
- 7) มีการดำเนินไปอย่างมีจุดเน้นของเรื่องที่ชัดเจน
- 8) ทำให้คำตอบของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยชัดเจน
- 9) ข้อสังเกตดูความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นระหว่างสัมภาษณ์
- 10) การเตรียมตัวให้มีความพร้อมก่อนสัมภาษณ์ให้ดี
- 11) ใส่ใจในความสัมพันธ์ของผู้ให้สัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย
- 12) ทำการสัมภาษณ์ให้เป็นที่ประทับใจ

การสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในข้างต้น โดยเพื่อให้ข้อมูลในการศึกษาเกิดประโยชน์ได้มากที่สุด ผู้วิจัยได้ ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ที่มีกรอบประเด็นคำถามที่มีความ ยืดหยุ่นเป็นเครื่องมือในการศึกษาทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มคนรุ่นใหม่ให้ ร่วมให้ ข้อมูล

3.4 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

สำหรับการทำวิจัยเชิงคุณภาพการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้รับมาจากการ เก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งจากการตีความหรือการรับการถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ ของกลุ่มผู้ให้ ข้อมูลในการวิจัย มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากการทำความเข้าใจความหมายและเนื้อหาทาง ความคิดเชิงปรากฏการณ์ที่ผู้วิจัยถือเป็นส่วนประกอบสำคัญในการได้มาซึ่งข้อมูล ผู้วิจัยจึง จำเป็นต้องควบคุมคุณภาพของงานวิจัย โดยใช้การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลแบบสาม เสา (Triangulation Technique) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง น่าเชื่อถือของข้อมูลจากหลาย ๆ

แหล่งของข้อมูล เช่น การสัมภาษณ์ การวิจัยเชิงเอกสาร เป็นต้น โดยใช้เทคนิคดังนี้ (Denzin, 1970 อ้างถึงใน สุภางค์ จันทวานิช, 2554: 129-130)

กระบวนการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายมุมมอง ในประเด็นที่ผู้วิจัยศึกษา โดยตรวจสอบความแตกต่างของข้อมูลด้านบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไป ข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่ ในการสัมภาษณ์คนรุ่นใหม่อายุ 18-24 ปี ซึ่งในช่วงระหว่างอายุ 18-24 ปีนั้นจะมีตั้งแต่กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่อยู่ในช่วงวัยเรียนไปจนถึงวัยทำงาน จึงจำเป็นต้องคำนึงสถานะทางสังคมที่มีความแตกต่างกัน เช่น อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ เป็นต้น อีกทั้งจำเป็นต้องมีการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) โดยตรวจสอบข้อมูลจากวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกัน ได้แก่ ข้อมูลจากวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับการศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

อย่างไรก็ตามที่สุดความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากการวิจัยอยู่ที่ดุลยพินิจของผู้วิจัยในการตัดสินใจว่าข้อมูลนั้นมีความน่าเชื่อถือมากหรือน้อยเพียงใด ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้กับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยมีความไว้วางใจในตัวผู้วิจัยจนสามารถเข้าไปเห็นถึงปรากฏการณ์ที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน (เอ็ดมพร หลินเจริญ, 2555) สำหรับผู้วิจัยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมีนาคม 2566 ถึงเดือนเมษายน 2566 ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่มีความหลากหลาย รวมทั้งมีระยะเวลาในการตรวจสอบข้อมูลของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยได้ในระดับหนึ่ง ผู้วิจัยถึงได้นำข้อมูลเหล่านี้จัดทำเป็นรูปเล่มต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลคือการทำความเข้าใจความหมายของบุคคลที่มีต่อปรากฏการณ์ที่ศึกษา (ประสบการณ์) โดยอาศัยแนวคิดที่หลากหลายในการตีความหมายหรือบริบทมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล อาทิ การทบทวนข้อมูล เพื่อให้เข้าใจข้อมูลอย่างลึกซึ้งซึ่งจนรู้สึกได้ถึงอารมณ์และการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูล การหาคำสำคัญ บริบท ความหมายของทุกข้อความการกำหนดประเด็นสำคัญ (Themes) จากการบันทึกความเห็นตีความผ่านแนวคิดทฤษฎีความเชื่อ หากความเชื่อมโยงของประเด็นสำคัญทั้งหมด เช่น ประเด็นต่าง ๆ เชื่อมโยงกันอย่างไรเป็นลำดับขั้นตอน เป็นต้น และ

การเขียนข้อค้นพบจากการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสมเหตุสมผลในการวิเคราะห์ข้อมูล (Cohen Kahn and Steeve 2000, อ้างถึงในชาย โพธิ์สิตา. 2562: 122-124)

สำหรับกระบวนการวิเคราะห์และตีความข้อมูลผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก (Miles and Huberman 1994, อ้างถึงในชาย โพธิ์สิตา. 2562: 248-254) ดังนี้

1. การจัดการข้อมูล (Data Management) คือ การทำให้ข้อมูลที่รวบรวมมาทั้งหมดเป็นระเบียบเพื่อพร้อมจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างสะดวก โดยผู้วิจัยได้อาศัยการจัดระเบียบข้อมูลและนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทางสังคมในเรื่องการใช้ชีวิตร่วมกันและการมีเพศสัมพันธ์ของคู่รักในปัจจุบันผ่านมุมมองของคนรุ่นใหม่ เช่นความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องการสมรส การให้ความสำคัญกับประเพณีกับความจำเป็น

2. การแสดงข้อมูล (Data Display) คือ การนำเอาข้อมูลซึ่งได้มาจากการจัดระเบียบข้อมูลนั้นจำแนกไว้เป็นประเด็นต่าง ๆ (Theme) ตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกัน ประเด็นหนึ่งประกอบไปด้วยข้อความสำคัญพร้อมด้วยรายละเอียดเป็นเรื่อง ๆ เป็นการแสดงให้เห็นถึงประเด็นสำคัญซึ่งทำหน้าที่เป็นแต่ละส่วนในข้อค้นพบในการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และตีความปรากฏการณ์ที่เข้าไปศึกษาวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยผ่านการพรรณนาซึ่งได้มีการเชื่อมโยงข้อมูลที่จัดระเบียบเข้าด้วยกันตามกรอบแนวคิด โดยได้นำเสนอข้อมูลทั้งในเชิงข้อมูลของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและการพรรณนาที่ผ่านการวิเคราะห์เรียบเรียง

3. เพื่อนำมาต่อยอดองค์ความรู้ให้กับกลุ่มคนในสังคมได้รับรู้และศึกษาต่อไป อาจมีการนำเสนอสรุปผลของการวิจัยทั้งในรูปแบบของการพรรณนาในงานวิจัยและการจัดทำอินโฟกราฟิก (Infographic) โดยในขั้นต่อไปผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้มีการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

3.6 จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สำหรับในการวิจัยในครั้งนี้ จริยธรรมในมนุษย์ถือเป็นจรรยาบรรณที่สำคัญที่ผู้วิจัยจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่บัณฑิตวิทยาลัยและสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้กำหนดให้ผลิตที่ดำเนินการพัฒนาปริญญาโทหรือปริญญาตรี

ต้องดำเนินการตาม สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ผ่านการฝึกอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

การศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้ผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และมีการปกป้องสิทธิผู้ให้ข้อมูลทุกคน สำหรับการเก็บและรวบรวมข้อมูลระหว่างการดำเนินการวิจัยนั้น ผู้วิจัยจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายเพื่อให้สามารถเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยจะสอบถามความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย และอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการเข้ามาศึกษาวิจัย ทั้งนี้รวมถึงการขออนุญาตให้มีการบันทึกเสียงสัมภาษณ์ เพื่อเก็บรายละเอียดที่สำคัญระหว่างการสัมภาษณ์และการนำข้อมูลไปเปิดเผยในสารนิพนธ์ฉบับนี้ด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถถามคำถามผู้วิจัยในกรณีที่มีข้อสงสัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคั้งนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยจำเป็นต้องรักษาความลับในกรณีที่ต้องอ้างอิงข้อมูลดังกล่าวในพื้นที่สาธารณะ เช่น กรณีคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์ในการวิจัยโยงไปสู่ประเด็นอื่น เป็นต้น

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลงานการวิจัยที่ผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการดำเนินการวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบ และนำเสนอชื่อผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัยเป็นนามสมมุติ (ยกเว้นกรณีได้รับการยินยอม) และเป็นไปเพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

บทที่ 4

ผลการศึกษา

สำหรับบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเชิงคุณภาพที่ผ่านการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยอาศัยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ในการนำเสนอครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้เป็นการใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อให้สามารถอธิบายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบไปด้วย ศึกษาในเรื่องของมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส รวมไปถึงเป็นข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ โดยจะแบ่งการนำเสนอออกเป็นดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่
2. มุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
3. แนวทางการป้องกันและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างปลอดภัย

4.1 ปัจจัยที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่

สำหรับการนำเสนอผลการศึกษาในเรื่องของมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จะเป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยอาศัยเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้เป้าหมายของการนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ เพื่ออธิบายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ว่าด้วยการศึกษาในเรื่องของมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยสามารถแยกการนำเสนอได้ทั้งสิ้น 3 ส่วนที่สำคัญประกอบไปด้วย

- 4.1.1 ปัจจัยทางสังคมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างไร
- 4.1.2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างไร

4.1.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ หรือมีปัจจัยอื่น ๆ ในมุมมองของท่านที่ท่านคิดว่ามีอิทธิพลพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี ที่ได้แสดงความคิดเห็นและมีมุมมองในเรื่องค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน

4.1.1 ปัจจัยทางสังคมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างไร

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี กล่าวคือ จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในประเด็นเรื่องปัจจัยทางสังคมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างไร กลุ่มคนรุ่นใหม่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นผู้ให้ข้อมูล ในส่วนมากนั้นจะให้ข้อมูลไปในทางลักษณะของเรื่องครอบครัว สื่อ social media ที่เข้าถึงได้ง่ายในปัจจุบัน และอิทธิพลจากเพื่อน กล่าวคือ กลุ่มคนรุ่นใหม่ในระดับมัศึกษามีมุมมองต่อเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้นเป็นเรื่องที่ปกติในปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่ได้ให้ข้อมูลในประเด็นของสังคมที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในด้านของครอบครัว กล่าวได้ว่า ผู้ปกครองมักจะมีเป็นความเป็นห่วงและกังวลบุตรหลานในบางครั้งมีการคาดหวังในตัวบุตรหลานและกีดกันในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าการที่จะกล่าวถึงหรือแนะนำแนวทางการป้องกันในยามฉุกเฉิน อาจเพราะกังวลในเรื่องการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่จะตามมาในภายหลัง ทำให้คนรุ่นใหม่มักจะไปปรึกษาเพื่อนหรือคนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน มากกว่าที่จะกล่าวปรึกษาผู้ปกครอง เหตุเพราะคิดว่าคนที่มีอายุวัยที่ใกล้เคียงกันอาจมีความเข้าใจตนเองมากกว่าผู้ใหญ่

“สำหรับหนู คิดว่าในด้านของครอบครัว ส่วนมากนั้นผู้ใหญ่จะมองว่าเป็นการชิงสุกก่อนห่าม หรืออาจจะเกิดปัญหาตามมาได้ เลยจะมีการห้ามหรือกังวลเยอะ แต่ในช่วงวัยที่ได้กลงมาหน่อย หรือเรียกว่าวัยรุ่นเนี่ยจะมองว่าการมีเพศสัมพันธ์กันนั้นเป็นสิ่งที่สามารถป้องกันได้ และไม่ได้มองว่าเป็นการนำไปสู่การแต่งงานกันอย่างเดียว จึงเน้นไปที่ consent และการป้องกันเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ยิ่งรู้สึกเหมือนพ่อแม่ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ แล้วด้วยส่วนตัวคิดว่าเพื่อนหรือคนรอบตัวที่มีอายุไล่เลี่ยกับเรา หรือบางคนอาจจะอายุน้อยกว่าเราด้วยซ้ำก็เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนมาแล้ว รวมทั้งกับคู่นอนที่ยังไม่ได้ตกลงคบหากันเป็นแฟนเลยก็มี มันเลยทำให้เรารู้สึกว่า เราไม่ได้ทำผิดหรือทำบาปอะไรสักหน่อย มันก็เป็นเรื่องธรรมชาติ แต่ผู้ใหญ่มักจะวัดคุณค่าและตัดสินความสำเร็จในชีวิตของเราจากตรงนี้ส่วนใหญ่ มันเลยทำให้เราคิดว่าที่เด็กไม่ค่อยกล้าเปิดใจคุยกับ

ผู้ใหญ่เรื่องเพศมากนัก อาจเป็นเพราะกลัวโดนดูโดนว่า 'ไปถึงทำให้ผู้ใหญ่รู้สึกผิดหวังในตนเองด้วย' (น้องหนึ่ง นักเรียนชั้น ม.6)

"หนูคิดว่าปัจจัยทางสังคมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นอย่างมาก ด้วยแนวคิดที่ได้รับและสังคมปัจจุบันมีการเข้าถึงโซเชียลมากขึ้น ทำให้เกิดความคิดที่แตกต่างจากเมื่อก่อน ผู้คนสามารถเข้าถึงและเข้าใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และมีทางเลือกให้ใช้ชีวิตของตัวเองตามความพอใจของทั้งสองฝ่าย" (น้องคิว ม.6)

"การที่เป็นคนโสดแล้วเล่นเด็ดตึงแอฟ (แอฟหาคู่ต่าง ๆ ในปัจจุบันที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายในปัจจุบันผ่านสมทโฟน) ซึ่งส่วนมากฝ่ายชายส่วนใหญ่มักจะเล่นเพื่อหาคุณอน แล้วเราก็อยากลอง เพราะถ้ารอจนมีแฟนแล้วแต่งงานก็ไม่ได้จะได้ลองเมื่อไหร่ ถ้าพูดถึงการมีแฟนแล้วนั้น การมีแฟนก่อนสมรสก็เป็นเรื่องที่ดี เพราะการมีเพศสัมพันธ์ก็เป็นปัจจัยหนึ่งในการอยู่ร่วมกัน ถ้ามีเพศสัมพันธ์หลังแต่งงานแล้วมีรสนิยมทางเพศที่ไม่ตรงกัน ก็อาจทำให้เกิดจุดจบที่ต้องเลิกรากันได้ เรามองว่าแบบนี้เป็นเรื่องที่ทำให้เสียเวลาชีวิต คนเราเกิดมามีเพียงหนึ่งชีวิต เราไม่รู้ว่าพรุ่งนี้จะเกิดอะไรขึ้น เรามองว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติอยู่แล้ว ถ้าไม่ให้เราลองวันนี้ แล้วถ้าชีวิตนี้เราไม่ได้อยากที่จะแต่งงานล่ะ เท่ากับว่าเราไม่มีสิทธิ์ที่จะมีเพศสัมพันธ์เลยหรือ?" (คุณเอ็มเจ กลุ่มคนรุ่นใหม่)

ในด้าน social media เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มคนรุ่นใหม่เป็นอย่างมาก กล่าวคือ สื่อในปัจจุบันมีการเปิดกว้างชัดเจนในเรื่องเพศมากยิ่งขึ้น จึงทำให้คนรุ่นใหม่หรือวัยรุ่นในปัจจุบันมีความกล้าแสดงออกทางความคิดและมุมมอง และมีอิทธิพลในการกล่าวถึงเรื่องเพศมากยิ่งขึ้น มากกว่าที่จะรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าอับอาย ส่วนใหญ่มองเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ และมีมุมมองว่าผู้ใหญ่เป็นผู้ที่ปลูกฝังความเชื่อหรือประเพณีต่าง ๆ ว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสหรือการชิงสุกก่อนห่ามนั้นเป็นเรื่องที่น่าอับอายหรือไม่เหมาะสม โดยอ้างประเพณีและศีลธรรม จึงทำให้กลุ่มคนรุ่นใหม่อาจมีความรู้สึกกลัวที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส หรือรู้สึกว่าเป็นการลดคุณค่าของตนเองนั้นลดลง หากมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส รวมไปถึงอาจส่งผลให้เกิดความรู้สึกในแง่ลบและทำให้มีปัญหาทางความสัมพันธ์ในอนาคตได้ ซึ่งในชีวิตคู่ในปัจจุบันนั้นปฏิเสธได้ยากว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมากในลำดับต้น ๆ ของการคบหากัน กล่าวคือ ในแต่ละคนนั้นมีรสนิยมในด้านต่าง ๆ ที่ต่างกัน รวมไปถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย หากสมรสกันไปแล้วพบว่ารสนิยมทางเพศไม่สามารถเข้ากันได้ อาจมีปัญหาในความสัมพันธ์ตามมาในภายหลังได้ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวถึงประเด็นนี้เป็นอย่างมาก และ

ไม่ว่าจะอยู่ในสังคมแบบใด การเกิดอารมณ์ทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ไม่สามารถห้ามปรามกันได้อย่าง 100% กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่ปัญหาอะไร หากรู้จักการควบคุมให้อยู่ในสถานการณ์ที่เหมาะสม และต้องเป็นการที่ทั้งสองฝ่ายนั้นเต็มใจที่ปฏิบัติร่วมกัน รวมไปถึงการให้ความสำคัญเรื่องความภัยและการกันเบ้องต้น

4.1.2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างไร

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีอายุช่วงระหว่าง 18-24 ปี กล่าวคือ จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ พบว่า ในประเด็นความปัจจัยทางสภาพแวดล้อมกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่มีมุมมองในเรื่องของอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่คล้ายคลึงกัน กล่าวสภาพแวดล้อมนั้นมีส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ อาทิ สถานที่ บรรยากาศ เป็นต้น กล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่มีมุมมองในประเด็นปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ว่าสภาพแวดล้อมมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก ยกตัวอย่างเป็นเรื่องของบรรยากาศโดยรวม และสถานที่ เช่น การอยู่ด้วยกันโดยสองต่อสอง สถานที่บันเทิงที่มีการจำหน่าย หรือดื่มสุราของมีนเมา อาจทำให้เกิดการขาดสติ และสามารถเกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสขึ้นได้

“เราคิดว่าสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เพราะวัยรุ่นสมัยนี้จะมีความอยากรู้ อยากลอง อาจจะได้ยินเพื่อนเล่าให้ฟัง หรือสิ่งอบายมุขก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง เช่นสถานบันเทิงที่มีการจำหน่ายสุราของมีนเมา ทำให้บางครั้งอาจขาดสติแล้วจึงทำอะไรลงไปโดยไม่ได้ทันคิด รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ด้วย เพราะฉะนั้น สำหรับเรา คิดว่าสภาพแวดล้อมที่ดี กับสังคมที่มีผู้คนเข้าใจเรา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิด หรือน่ารังเกียจ อย่างที่ผู้ใหญ่เขามักจะคิดกัน” (คุณบี กลุ่มคนรุ่นใหม่)

จากความคิดเห็นจากคุณบีที่ได้กล่าวมาเมื่อข้างต้น ทำให้เห็นว่าคุณบีมีมุมมองเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในประเด็นปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กล่าวได้คือ สภาพแวดล้อมมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก และได้ยกตัวอย่างเป็นเรื่องของบรรยากาศโดยรวม และสถานที่ เช่น การอยู่ด้วยกันโดยสองต่อสอง สถานที่บันเทิงที่มีการจำหน่าย หรือดื่มสุราของมีนเมา อาจทำให้เกิดการขาดสติและเกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสขึ้นได้ แต่อย่างไรก็ตามคุณบีได้กล่าวเพิ่มเติมในส่วนที่ให้ข้อมูลมา

ข้างต้นว่า มีมุมมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นเป็นเรื่องไม่ผิดและสามารถทำได้หากสังคมยอมรับได้และมีความเปิดใจและเข้าใจในมุมมองของคนรุ่นใหม่ในปัจจุบัน

4.1.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ หรือมีปัจจัยอื่น ๆ ในมุมมองที่ท่านคิดว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ในด้านของเศรษฐกิจเนื่องจากทางผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้กล่าวว่าการจัดงานสมรสนั้น จำเป็นต้องมีค่าใช้จ่าย บางครอบครัวอาจไม่มีความพร้อมในเรื่องการเงินมากนัก จึงมองว่าเป็นเรื่องที่ยืดหยุ่น หรือบางคู่ก็เต็มใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้กังวลเรื่องการผูกมัดทางความสัมพันธ์เท่าไรพอนัก และมีมุมมองว่าการสมรสไม่ได้เป็นตัวการันตีในเรื่องของความสัมพันธ์นั้นในชีวิต จึงมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในปัจจุบันนั้นนับได้ว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับคนรุ่นใหม่ เพราะมีการแบ่งปันมุมมองที่หลากหลายมากขึ้นอีกด้วย กล่าวคือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากกลุ่ม คนรุ่นใหม่ในส่วนมากนั้นมองว่าการสมรสนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นเท่ากับการอยู่ร่วมกันแล้วมีความเข้าใจกัน และมีมุมมองตรงกันว่าความพร้อมในด้านฐานะเป็นเรื่องที่สำคัญ การสมรสต้องเกิดขึ้นเมื่อทั้งสองฝ่ายมีความพร้อม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความรู้สึก การยินยอม รวมไปถึงเรื่องสถานะทางการเงิน ที่จะนำไปสู่การสร้างครอบครัวในลำดับถัดไป

“หนูคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ด้วยเรื่องฐานะและเงินทอง เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน จึงทำให้หลายอย่างเอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น เช่นเดียวกับการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน เพราะทุกคนต้องพึ่งพาตัวเองมากขึ้นจากเศรษฐกิจในปัจจุบัน ต้องดิ้นรนเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ ส่งผลให้เรื่องปากท้องสำคัญ และหนูคิดว่าบางครั้งอาจจะสำคัญมากกว่าการมาเข้มงวดกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเสียอีก” (น้องคิว ม.6)

จึงสรุปผลการเก็บข้อมูลจากกลุ่มคนรุ่นใหม่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญนี้ได้ว่า การสมรสนั้นไม่ได้เป็นตัว บ่งบอกถึงความมั่นคงทางความสัมพันธ์เสมอไป บางครอบครัวที่สมรสกันแล้วก็สามารถเกิดการเลิกราขึ้นใน ภายหลังได้ จึงมองว่าการอยู่ร่วมกันก่อนการสมรสในปัจจุบันนั้น รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นเป็นเรื่องไม่ผิด เพราะที่เราตกลงปลงใจเป็นคู่วิชีวิตของกัน

และกันแล้วนั้นจำเป็นจะต้องรู้จักในทุก ๆ ด้านของกันและกัน เป็นอย่างดีเสียก่อน รวมถึงในด้าน เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากในชีวิตคู่

4.2 มุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

สำหรับการนำเสนอผลการศึกษาในเรื่องของมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จะเป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยอาศัยเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่ง โครงสร้าง โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้เป้าหมายของการนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ เพื่ออธิบายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ว่าด้วยการศึกษาในเรื่องของมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยสามารถแยกประเด็นย่อยของการนำเสนอได้ทั้งสิ้น 3 ส่วน ที่สำคัญ ประกอบไปด้วย

4.2.1 ในมุมมองของท่านคิดว่าสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในปัจจุบันอย่างไร

4.2.2 ในมุมมองของท่านคิดว่าวัฒนธรรมและประเพณีของประเทศไทย ส่งผลต่อสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์อย่างไร

4.2.3 ท่านคิดว่ามีปัจจัยอื่นหรือไม่

กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี ที่ได้แสดงความคิดเห็นและมีมุมมองในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในปัจจุบัน ดังนี้

4.2.1 ในมุมมองของท่านคิดว่าสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในปัจจุบันเป็นอย่างไร

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี กล่าวคือ จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่พบว่า ประเด็นเรื่องมุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในปัจจุบัน ในส่วนใหญ่มักจะมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้น ไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิด, แปลก หรือทำให้ดูไม่ดีแต่อย่างใด หากทั้งสองฝ่ายต่างพึงพอใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ร่วมกัน เพราะมุมมองในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในสังคมไทยที่มีในปัจจุบันนั้นได้เปลี่ยนไปแล้ว หากแต่ต้องมีการป้องกัน หรือถ้ายังไม่มีความพร้อมในเรื่องของการเลี้ยงดูบุตร จะต้องมียุติวิธีที่จะป้องกันอย่างปลอดภัย และมีการพบแพทย์และตรวจหาโรคทางเพศสัมพันธ์อยู่เสมอ จึงจะทำให้การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่

สามารถควบคุมได้และปลอดภัย หากเราทราบวิธีที่จะป้องกัน ก็จะทำให้ไม่เกิดปัญหาตามมา เช่น การตั้งครรภีโดยไม่พร้อม หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น จากมุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อประเด็นสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในส่วนใหญ่นั้นได้ให้ข้อมูลไปในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือ มองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นเป็นเรื่องที่ปกติเช่นเคย และมองว่าเป็นเรื่องของรสนิยมที่จะนำพาความสุขในระยะยาวในชีวิตคู่ อีกทั้งพวกเขายังได้กล่าวถึงและให้ความสำคัญในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นปัจจัยหลักของการใช้ชีวิตร่วมกัน ดังนั้นปัจจัยของทั้งสภาพแวดล้อม และด้วยแนวคิดของคนรุ่นใหม่ในปัจจุบัน ทำให้คนรุ่นใหม่มองการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นไม่ใช่เรื่องที่ผิด หรือแปลกแต่อย่างใดสำหรับพวกเขา หากแต่เป็นเรื่องที่ควรเรียนรู้ซึ่งกันและกันถึงเรื่องรสนิยมทางเพศ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งเรื่องที่สำคัญสำหรับชีวิตคู่ ส่วนในมุมมองอีกหนึ่งมุมมองผู้ให้ข้อมูล (นักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ) ได้มีมุมมองกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กล่าวคือ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นเป็นเรื่องที่ปกติ เช่นเดียวกับหลาย ๆ ความคิดเห็นที่ให้ข้อมูลมาในทำนองเดียวกัน และมีความคิดเห็นที่ว่า ไม่ใช่เรื่องที่ต้องรู้สึกผิดหรือน่าอาย หากตนเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาก่อนแล้ว เพราะมองว่าสื่อ หรือสังคมปัจจุบันในส่วนใหญ่มีความเข้าใจมากขึ้น และสามารถพูดเรื่องนี้ได้อย่างเปิดเผย โดยที่ไม่ต้องรู้สึกอายเหมือนเมื่อก่อน แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันก็อาจมีคนบางกลุ่มที่เห็นต่างกับมุมมองเหล่านี้ อาจขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม และได้ยกตัวอย่างเช่น ผู้สูงอายุ หรือผู้ที่อาศัยอยู่ชนบท เป็นต้น ดังบทสัมภาษณ์ที่จะนำมายกตัวอย่างต่อไปนี้

“หนูมองว่าในสถานการณ์ปัจจุบันถือว่าเป็นเรื่องปกติ และไม่จำเป็นต้องมารู้สึกผิดหรืออายอะไร สำหรับหนู หนูคิดว่ามันเป็นเรื่องปกติแทบจะ 100% แล้วละในปัจจุบัน เพราะสื่อต่าง ๆ สามารถเข้าถึงได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจ หรือสภาพแวดล้อมล้วนเป็นปัจจัยสำคัญเป็นอย่างมาก เช่น สังคมที่อยู่ สื่อ ข่าว หรือแม้แต่การพูดคุยกันในกลุ่มเพื่อนกันเอง หลาย ๆ คนก็มองว่าเรื่องไม่ใช่เรื่องที่น่าอาย หรือต้องถูกมองว่าเป็นคนที่ไม่ดี หรือมองว่าคนนี่ซึ่งสูงก่อนห้าม น่าเกลียดจัง อะไรทำนองนี้ แต่ในขณะที่เดียวกัน หนูก็เชื่อว่าในบางสภาพแวดล้อม เช่น ในชนบทอาจยังมีการมองเรื่องเป็นเรื่องที่ผิดอยู่ดี” (น้องสอง นักศึกษา)

4.2.2 ในมุมมองของท่านคิดว่าวัฒนธรรมและประเพณีของประเทศไทย ส่งผลต่อสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์อย่างไร

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี กล่าวคือ จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่พบว่าในประเด็นวัฒนธรรมและประเพณีของประเทศไทยที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังกล่าวนี้ มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกัน กล่าวได้ว่า อิทธิพลของวัฒนธรรมไทยส่งผลกระทบต่อมุมมองความคิดที่ไม่เท่ากันสำหรับในแต่ละคน ในแต่ละช่วงวัย เช่น baby boomer หรือ กลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2589-2507 อาจมีมุมมองกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญและควรคำนึงเป็นอย่างมาก ส่วนเรื่องการรักรวมสองคนตัวในเพศหญิงนั้น เป็นสิ่งที่เพศหญิงควรพึงทำ เพื่อให้เป็นกุลสตรีที่ดี ในทางกลับกันในขณะที่ในมุมมองของคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันมีมุมมองว่า ชีวิตคู่อาจทำให้ทรมานเพราะไม่เคยได้ทดลองใช้ชีวิตร่วมกันจริงๆ และสำหรับในประเด็นวัฒนธรรมประเพณีไทยที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์นั้น กลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ได้มีมุมมองกับประเด็นนี้คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ผู้ใหญ่อาจจะเป็นกังวลต่อบุตรหลานมาก ๆ จนกลายเป็นการปิดกั้น ซึ่งในส่วนของจุดนี้ โดยพิจารณาตามมุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า ผู้ใหญ่ก็อาจถูกปลูกฝังมาจากบรรพบุรุษอีกทีหนึ่ง จึงทำให้คนรุ่นใหม่มองว่าวัฒนธรรมนั้นมีผลต่อความเชื่อ และมีผลกับสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ หากแต่สังคมในปัจจุบันได้มีการยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์มากยิ่งขึ้น จึงทำให้คนรุ่นใหม่บางกลุ่มเข้าใจมากยิ่งขึ้น และมีมุมมองที่ต่างออกไปจากผู้ใหญ่ ดังบทสัมภาษณ์ที่จะนำมายกตัวอย่างต่อไปนี้

“วัฒนธรรมมีผลมากกับเรื่องนี้ เพราะว่าสังคมไทยในส่วนใหญ่ของแวดวงผู้ใหญ่ที่นั่นรู้สึกรับไม่ได้บ้าง เลยทำให้เรื่องนี้ถูกนำไปเป็นเรื่องที่ต้องห้าม ถูกหล่อหลอมว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดี นำเกลียด ทั้งที่มันเป็นเรื่องธรรมชาติ คนเราเกิดมาก็เกิดมาจากการที่ผู้หญิงและผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กัน หากแต่จะหันมาปลูกฝังในเรื่องของการระวังหรือป้องกัน และสอนถึงผลเสียของการไม่ป้องกันว่าจะเป็นอย่างไร เช่นการตั้งครรภ์ในขณะที่ตัวเองไม่พร้อม หรือโรคติดต่อที่เกิดมาจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกันอย่างถูกต้อง แทนการช่วยให้รู้สึกกลัวหรือห้าม เรามองว่าแบบนี้ น่าจะดีกว่า” (น้องไก่ นักศึกษา)

“เราคิดว่าวัฒนธรรมมันส่งผลกับครอบครัวที่ยังไม่สามารถเปิดใจรับกับอะไรใหม่ ๆ อย่างผู้ปกครองบางครอบครัวก็คิดว่าต้องแต่งงานก่อนเท่านั้น จึงจะมีเพศสัมพันธ์ได้ บางครอบครัวก็ถึงกับไม่เปิดโอกาสให้ลูกหลานได้ออกไปเที่ยวเล่นหรือไปใช้ชีวิตนอกบ้านกับโรงเรียน เพราะความเป็นห่วงมากของผู้ปกครอง อาจจะเพราะด้วยสาเหตุอื่น ๆ ด้วย เช่นความอันตรายอะไรประมาณนี้ หรืออาจจะเป็นการปิดกั้นเด็กไปในตัวเลย ไม่ให้ไปเหลวไหล เพื่อความสบายใจ

ของตัวผู้ใหญ่เอง บางทีเรามองว่าตรงนี้มีมันดูอึดอัดเกินไป ยิ่งทำให้เด็กมันตามโลกไม่ค่อยทันอีก”
(คุณแม่จิก กลุ่มคนรุ่นใหม่)

“เรามองว่าส่งผลแน่นอน วัฒนธรรมไทยบางอย่างเรารู้สึกว่ามันแปลกไปหน่อย เช่น เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ คือเรามองว่าว่าการมีเพศสัมพันธ์มันเป็นเรื่องที่ธรรมชาติมาก ๆ อาจจะขึ้นอยู่กับวัยด้วย เราก็ไม่รู้ว่าจะไหนถึงเรียกว่าจะโตพอสำหรับการลอง แต่เราคิดว่าหากมีวุฒิภาวะมากพอ รู้จักว่าการเพศสัมพันธ์คืออะไร ผลดีและผลเสียของมันคืออะไร แล้วรู้จักที่จะป้องกันก็ไม่ผิดที่จะลองนะ กลับมาที่เรื่องวัฒนธรรมที่เราบอกว่ามีผล เรายกตัวอย่างเช่น ตอนเราสมัยมัธยมต้น ประมาณ ม.3-4 เราก็มีเพื่อนคนหนึ่งที่มีแฟนแล้วก็ไปมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ตอนนั้นเรารู้สึกว่าเป็นเรื่องที่แรงมาก เพื่อนคนอื่นบางคนก็ถึงกับรู้สึกรับไม่ได้ ด้วยความที่ตอนนั้นเราไม่เข้าใจ และเราถูกปลูกฝังจากทางครอบครัวเรา ที่ค่อนข้างจะกังวลและเป็นห่วงเรามากในเรื่องนี้ จึงคอยบอกเราเสมอเรื่องอย่าซิงสุกก่อนห้าม เราจึงมองว่าหากทำต้องเป็นเรื่องที่ไม่ดีแน่ ๆ แต่พอเวลาผ่านไป เราได้เรียนรู้อะไรมากขึ้น และได้เข้าใจถึงเรื่องนี้มากขึ้น มุมมองเราก็ได้เปลี่ยนไป เรามองว่าการมีเพศสัมพันธ์มันเป็นเรื่องที่ธรรมชาติมาก ๆ เราทุกคนเกิดมาจากการมีเพศสัมพันธ์ของพ่อกับแม่ แต่ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะ เป็นพ่อแม่ ญาติ หรือครู อาจารย์ ก็พยายามให้เด็กทุกคนห่างไกลจากการมีเพศสัมพันธ์ ราวกับมันเป็นเรื่องน่ารังเกียจเรื่องหนึ่ง และที่เรารู้สึกไม่เข้าใจมาก ๆ เลยก็คือ การมองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ผิด ยกตัวอย่างอีกเรื่องคือเพื่อนเราเอง เพื่อนเราเป็นผู้ชายมีแฟน แล้วแฟนมาอยู่ด้วยกัน เรามองว่าเป็นเรื่องที่ปกติ เพื่อนเราก็มองว่าเป็นเรื่องที่ปกติ แต่ทางผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่ายนั้นมองว่าเป็นเรื่องที่ผิด ไม่เหมาะสม และมันผิดประเพณี เขามองว่าการย้ายมาอยู่ด้วยกัน ได้เสียกันแล้ว ก็ต้องแต่งงานกันสิ ซึ่งเพื่อนของเราก็ต้องไปทำพิธีสู่ขอตามความเชื่อของผู้ใหญ่ คือการผูกข้อมือข้อมือ หมั้นกันแบบบง ๆ ทั้ง ๆ ที่ก็ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะคบกันได้นานไหม หรือจะได้แต่งงานกันไหม จะเป็นคู่ชีวิตกันจริง ๆ หรือเปล่า เพราะทั้งสองเพิ่งจะคบหากันได้ไม่นาน แต่โดนจับทำพิธีกันไปแล้ว เพราะวัฒนธรรมประเพณีความเชื่อของคนเป็นผู้ใหญ่” (คุณส้ม กลุ่มคนรุ่นใหม่)

4.2.3 ปัจจัยอื่น ๆ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี จากการวิจัยสามารถแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มนี้เป็น 2 ระดับด้วยกัน โดยสามารถจำแนกได้จากระดับการศึกษา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับอุดมศึกษา ไปจนถึงระดับนักศึกษาและคนรุ่นใหม่ทั่วไปที่อยู่ในช่วงอายุอยู่ในระหว่าง 18-24 ปี พบว่า ในส่วนของปัจจัยอื่น ๆ นี้ ผู้วิจัยได้ให้อิสระทางความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล ว่าต้องการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นอื่น ๆ หรือไม่ไม่มี ทั้งที่จึงมีทั้งกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่แสดงความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ และไม่ขอแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม สำหรับในส่วนของปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ ที่สามารถให้ข้อมูลส่วนนี้ได้ แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อยคือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมของต่างชาติ ที่มีมุมมองในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างไปจากมุมมองวัฒนธรรมของไทย และปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม ที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูล กล่าวว่า หากเราโตมาในครอบครัวแบบใดเราก็จะมีความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ตามที่เคยถูกปลูกฝังมาแบบนั้น เมื่อเติบโตขึ้นมากประสบการณ์ เราจะสามารถหาคำตอบและความเชื่อในแบบของเราได้

“สังคมและสภาพแวดล้อมรอบตัวก็มีส่วนเกี่ยวข้อง เหมือนเราโตมากับครอบครัวแบบไหน แบบที่เข้าใจ ให้โอกาสได้ไปทดลองใช้ชีวิตในแบบที่เราอยากลอง หรือแบบที่ปิดกั้น เพื่อความบริสุทธิ์ และความสบายใจของผู้ใหญ่ ก่อนที่เราจะมีความคิดหรือการตัดสินใจของตัวเอง ว่าอะไรควรหรือไม่ควร เราก็จะไหลตามความคิดของคนอื่นรอบตัวเองไปก่อนเสมอ ซึ่งบางคนถูกเลี้ยงดูมาและเติบโตมาในความเชื่อแบบไหน เขาก็จะมีความคิดมีความเชื่อตามที่ได้รับมาแบบนั้น แต่อย่างไรก็ตามชีวิตเป็นของเรา สักวันเราก็อาจจะเจอเหตุและผลอะไรบางอย่างที่เปลี่ยนความคิดและความเชื่อนั้น ๆ ก็เป็นไปได้” (คุณฝัก กลุ่มคนรุ่นใหม่)

สำหรับในส่วนของปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ ที่สามารถให้ข้อมูลส่วนนี้ได้ แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อยคือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมของต่างชาติ ที่มีมุมมองในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างไปจากมุมมองวัฒนธรรมของไทย และ ปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม ที่คุณฝักได้ให้ข้อมูลมาดังกล่าว กล่าวว่า หากเราโตมาในครอบครัวแบบใดเราก็จะมีความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ตามที่เคยถูกปลูกฝังมาแบบนั้น เมื่อเติบโตขึ้นมากประสบการณ์ เราจะสามารถหาคำตอบและความเชื่อในแบบของเราได้

“มีปัจจัยด้านวัฒนธรรมของต่างชาติ ที่มีให้เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์หรือการอยู่กินกันก่อนแต่งงาน ก็เป็นแค่การใช้ชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งเท่านั้น ขึ้นอยู่กับมุมมองและการตัดสินใจของแต่ละคน” (คุณปลา กลุ่มคนรุ่นใหม่)

ในประเด็นปัจจัยด้านวัฒนธรรมของต่างชาติ ตามที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (คุณปลา) ได้ให้เป็นข้อมูลเพิ่มเติมมานั้น กล่าวคือ ค่านิยมที่เกิดขึ้นในสังคมต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่ง

ต่างก็มีรูปแบบในการใช้ชีวิตด้วยกันโดยที่ไม่ได้ผ่านการแต่งงาน และทำให้มีแนวโน้มที่ทำให้การแต่งงานลดน้อยลง ซึ่งการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานในสังคมอเมริกันนับได้ว่าเป็นวิถีชีวิตของการใช้ชีวิตครอบครัวแบบใหม่ที่กำลังมีความสำคัญสำหรับสังคมอเมริกัน

สำหรับในสังคมไทยนั้น ‘การอยู่ก่อนแต่ง’ เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อนานมาแล้ว ซึ่งมีความนิยมในสังคมไทยในปัจจุบัน และผู้คนในสังคมก็มีมุมมองและความคิดที่แตกต่างกันไป โดยที่คนรุ่นพ่อรุ่นแม่หรือผู้สูงอายุบางกลุ่มก็อาจจะรู้สึกตกใจหรือไม่ยอมรับ ในขณะที่กลุ่มคนรุ่นใหม่อาจจะมีมุมมองในด้านที่ดี เพราะเป็นการเรียนรู้วิถีที่แท้จริงในมุมมองต่าง ๆ ของคู่รัก รวมถึงรสนิยมทางเพศ

4.3 แนวทางการป้องกันและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างปลอดภัย

สำหรับการนำเสนอผลการศึกษาในเรื่องของมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จะเป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยอาศัยเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้เป้าหมายของการนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ เพื่ออธิบายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ว่าด้วยการศึกษาในเรื่องของมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยสามารถแยกการนำเสนอได้ทั้งสิ้น 3 ส่วนที่สำคัญประกอบไปด้วย

4.3.1 ในมุมมองของท่านคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสควรมีการป้องกันอย่างไร

4.3.2 ในมุมมองของท่านคิดว่าภาครัฐควรมีการดำเนินนโยบายอย่างไรต่อสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน

4.3.3 แนวทางอื่น ๆ ในมุมมองของท่านที่ต้องการจะเสนอเกี่ยวกับแนวทางป้องกันกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี ที่ได้แสดงความคิดเห็นและมีมุมมองในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในปัจจุบัน ดังนี้

4.3.1 ในมุมมองของท่านคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสควรมีการป้องกันอย่างไร

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี กล่าวคือ จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ พบว่าประเด็นมุมมองในเรื่องของวิธีการป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีมุมมองที่คล้ายคลึง และบางส่วนก็มีแตกต่างออกไปบ้าง กล่าวคือ ในมุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในส่วนใหญ่ได้มีมุมมองว่ามีวิธีป้องกันในปัจจุบันมีหลากหลายวิธี ทั้งนี้ทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับความสะดวกของแต่ละคน ทั้งการฝังยาคุมกำเนิดในระยะยาว การฉีดยาคุมกำเนิด การรับประทานยาคุมกำเนิดในลักษณะต่าง ๆ หรือแบบที่เป็นเรื่องทั่วไปมากที่สุด คือการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ และอีกมุมมองจากผู้ให้ข้อมูลอีกส่วนหนึ่ง สำหรับการเก็บข้อมูลเชิงลึกในประเด็นมุมมองในเรื่องของวิธีการป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีมุมมองที่คล้ายคลึง และบางส่วนก็มีแตกต่างออกไปบ้าง จำแนกออกเป็น 2 ส่วนย่อย ได้แก่ กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีมุมมองว่าไม่จำเป็นต้องมีการป้องกัน กับในส่วนที่มีมุมมองว่าจำเป็นต้องมีการป้องกัน โดยพิจารณาตามมุมมองของบางคนในกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่า การที่จะป้องกันหรือไม่นั้น เป็นสิทธิส่วนบุคคลและความพึงพอใจที่ตกลงกันของคนสองคนที่ตัดสินใจร่วมมีเพศสัมพันธ์กัน กล่าวคือ หากเกิดปัญหาตามมา ผู้คนเหล่านั้นเพียงต้องรับความจริง และมีความรับผิดชอบกับสิ่งที่ได้ตัดสินใจร่วมกันให้ได้ และในส่วนของอีกมุมมองคือมองว่าการป้องกันเป็นสิ่งที่จะต้อง

“มองว่าไม่จำเป็นต้องป้องกัน เพราะการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ ถ้าหากเป็นในเยาวชนควรสอนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องปกติเหมือนกับการกินข้าว หรือการใช้ชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป เพราะใคร ๆ ก็สามารถมีความต้องการ และเป็นเรื่องที่ทำกันยาก เพราะมันเป็นความรู้สึกส่วนตัว แต่เมื่อมีแล้วจะมีทางออกอย่างไร ทำแบบไหนจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง มีผลตามมาอย่างไร พร้อมรับความเสี่ยงที่ตามมาหรือไม่ จึงทำให้รู้จักการใช้เหตุผลและเข้าใจ อีกทั้งควรรู้จักการป้องกันดูแลตัวเอง พร้อมทั้งให้เกียรติผู้อื่น” (คุณกะหล่ำ กลุ่มคนรุ่นใหม่)

“ควรมีการป้องกันเมื่อไม่อยากหรือไม่พร้อมกับการมีบุตร แต่ถ้าหากมีความพร้อมที่จะเลี้ยงบุตรด้วยเรื่องฐานะพร้อมที่จะสนับสนุน หรืออะไรก็ตาม ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องป้องกัน” (น้องดาว นักศึกษา)

“ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ จำเป็นต้องมีการป้องกันโดยการใส่ถุงยางอนามัย สามารถป้องกันการตั้งครรภ์โดยไม่พร้อม และสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย ยาคุมกำเนิดชนิดเม็ดโดยการกินและยาคุมกำเนิดชนิดฝัง ยาคุมกำเนิดทั้ง 2 ชนิดสามารถป้องกันป้องกันการตั้งครรภ์เมื่อไม่พร้อมได้ แต่ไม่สามารถป้องกันการติดโรคติดต่อทางการมีเพศสัมพันธ์

ได้ เพราะฉะนั้นการใส่ถุงยางเป็นวิธีป้องกันเบื้องต้นที่ง่ายที่สุด ของการมีเพศสัมพันธ์” (คุณอุ๋น กลุ่มคนรุ่นใหม่)

“หนูมองว่าเป็นเรื่องที่ทำเป็นอย่างยิ่งเลยคะ ขึ้นชื่อว่าเป็นการมีเพศสัมพันธ์ ถ้าในจังหวะเวลานั้นเราไม่พร้อม ไม่ว่าจะมาก่อนหรือหลังการแต่งงานก็ตาม หากเราไม่พร้อมหรือไม่ประสงค์ที่จะมีบุตร เราควรจะมีการศึกษาแนวทางการป้องกันที่ดีเอาไว้ และมันควรจะเป็นสิ่งที่ทุกคนควรได้เรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่” (น้องไผ่หลิว ม.6)

“ป้องกันด้วยการใช้ถุงยางอนามัย และหมั่นตรวจเช็คร่างกายทุก ๆ 3 หรือ 6 เดือน” (คุณเอ๋มเจ กลุ่มคนรุ่นใหม่)

“ไม่มี เพราะให้แล้วแต่ความสะดวกหรือความพอใจของทั้งสองฝ่าย ว่าต้องการอย่างไร” (น้องคิว ม.6)

“ในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามมองว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสควรมีการป้องกันอย่างถูกต้องโดยไม่เป็นภาระของฝ่ายหญิงเช่น การใช้ยาคุมกำเนิดแบบฉีดยาซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของฝ่ายหญิงอย่างมากควรมีการป้องกันที่ถูกต้องและปลอดภัยสำหรับทั้งสองฝ่ายเช่นการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้องหรือการทานยาคุมกำเนิดแบบ 21 เม็ดหรือ 28 เม็ด ซึ่งไม่ส่งผลระยะยาวต่อสุขภาพของทั้งสองฝ่ายและเป็นการป้องกันที่ได้ผล 99%” (น้องหนึ่ง ม.6)

สำหรับการเก็บข้อมูลเชิงลึกในประเด็นมุมมองในเรื่องของวิธีการป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีมุมมองที่คล้ายคลึง และบางส่วนก็มีแตกต่างออกไปบ้าง จำแนกออกเป็น 2 ส่วนย่อย ได้แก่ กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีมุมมองว่าไม่จำเป็นต้องมีการป้องกัน กับในส่วนที่มีมุมมองว่าจำเป็นต้องมีการป้องกัน โดยพิจารณาตามมุมมองของคุณกะหล่ำ และน้องคิว พบว่า การที่จะป้องกันหรือไม่นั้นเป็นสิทธิส่วนบุคคลและความพึงพอใจที่ตกลงกันของคนสองคนที่ตัดสินใจร่วมมีเพศสัมพันธ์กัน อีกทั้งอ้างอิงจากมุมมองของคุณกะหล่ำ กล่าวคือ หากเกิดปัญหาตามมา ผู้คนเหล่านั้นเพียงต้องรับความจริง และมีความรับผิดชอบกับสิ่งที่ได้ตัดสินใจร่วมกันให้ได้ และในส่วนของอีกมุมมองคือ มองว่าการป้องกันเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมี ซึ่งคุณอุ๋นและน้องหนึ่ง ได้ให้ข้อมูลและวิธีการป้องกันโดยละเอียดถึงวิธีต่าง ๆ โดยน้องหนึ่งได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของตัวยาคูมกำเนิดตามประสบการณ์อย่างชัดเจน

4.3.2 ในมุมมองของท่านคิดว่าภาครัฐควรมีการดำเนินนโยบายอย่างไรต่อสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี กล่าวคือ จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ พบว่าประเด็นมุมมองในเรื่องนโยบายของภาครัฐที่ควรมีต่อสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ในส่วนของประเด็นนี้ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่สะดวกที่จะให้คำตอบในข้อนี้อยู่หลายท่านเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีผู้ให้ข้อมูลบางกลุ่มที่สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกในข้อนี้ กล่าวได้ว่า ต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนการสอนในเรื่องของเพศศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ที่ตรงไปตรงมา และได้สาระความรู้ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน และมีข้อเสนอของประเด็นเรื่องของการศึกษา กล่าวคือ หลักสูตรการเรียนการสอนที่สามารถสนับสนุนเรื่องเพศ และสวัสดิการต่าง ๆ ในสังคม กล่าวคือ การฝังห่วงคุมกำเนิดฟรี การแจกถุงยางอนามัยหรือการทำแท้งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งปัจจุบันมีกฎหมายในเรื่องของการทำแท้งที่ถูกต้อง และสุดท้ายภาครัฐควรจัดตั้งจิตแพทย์รวมถึงสูตินรีแพทย์เพื่อให้เยาวชนหรือผู้ที่มีข้อสงสัยได้มาปรึกษาฟรี เพื่อที่จะทำให้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นปลอดภัยมากขึ้น กล่าวคือในมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ได้ให้ข้อมูลในประเด็นนี้นั้น ไม่ได้ต้องการที่จะต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสหรือสนับสนุน เพียงแต่ต้องการสวัสดิการ การดูแลจากภาครัฐที่พอจะสนับสนุนวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน รวมถึงการให้ข้อมูลที่ครบถ้วนต่อเยาวชน และต้องการให้ภาครัฐมุ่งเน้นจัดการให้ความรู้เรื่องเพศให้กับเยาวชนอย่างละเอียดและครบถ้วน มากกว่าคำนึงถึงเรื่องความเหมาะสมกับวัฒนธรรม ที่ได้ให้ความคิดเห็นว่าต้องการให้ภาครัฐให้ความสำคัญเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา และการกระจายความรู้ให้กับเยาวชน เพื่อเป็นการแนะแนวและสร้างเกราะป้องกันในอนาคต มากกว่าการปิดกั้น หรือใช้ความเชื่อ, ทำเนียบประเพณีมาปลูกฝังให้เป็นข้ออ้างในปัจจุบัน

“ภาครัฐควรสนับสนุนการสอนเพศศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ให้เป็นเรื่องปกติโดยไม่ได้สื่อไปในเชิงลามก ควรสอนให้เด็กได้รู้จักการป้องกันที่ถูกต้อง ปลอดภัย ไม่อันตรายและไม่ควรปลูกฝังว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมหรือไม่ถูกต้อง เนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของฮอร์โมนจึงไม่สามารถควบคุมให้ไม่เกิดขึ้น ควรสนับสนุนให้เยาวชนได้รู้จักวิธีการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย นอกจากนี้ยังควรสนับสนุนหรือมีกฎหมายคุ้มครองสำหรับเยาวชนหรือผู้ใดที่ไม่พร้อมที่จะตั้งครรภ์ เช่นการฝังห่วงคุมกำเนิดฟรี การแจกถุงยางอนามัยหรือการทำแท้งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งปัจจุบันมีกฎหมายในเรื่องของการทำแท้งที่ถูกต้อง โดยกำหนดระยะครรภ์ไม่เกิน 12 สัปดาห์ รวมถึงผู้ที่มีครรภ์เป็นพิษหรือผู้ที่ตั้งท้องแล้วอาจส่งผลเสียต่อตัวมารดาได้ แต่สำหรับเยาวชนที่ตั้งท้องไม่พร้อมต้องมีผู้ปกครองมาเซ็นยินยอมดั่งนั้นอาจทำให้ตัวเยาวชนก็

รู้สึกอาย รู้สึกเสียใจและอาจเกิดภาวะซึมเศร้าได้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าการทำงานที่ ถูกกฎหมายสำหรับเยาวชนนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการคุ้มครองมาเช่นยินยอม ควรมีทางเลือกให้ เยาวชนเช่น การพาผู้ใหญ่ที่เราไว้วางใจมาเป็นตัวแทนของผู้ปกครอง และควรเก็บเรื่องดังกล่าวเป็น ความลับเพื่อที่จะไม่ทำให้ตัวเด็กเองเกิดความเครียดหรือเกิดภาวะซึมเศร้าจากการทำแท้ง นอกจากนี้ภาครัฐควรจัดตั้งจิตแพทย์รวมถึงสูตินรีแพทย์เพื่อให้เยาวชนหรือผู้ที่มีข้อสงสัยได้มา ปรีक्षाฟรี เพื่อที่จะทำให้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นปลอดภัยมากขึ้น” (น้องหนึ่ง ม.6)

จากมุมมองของน้องหนึ่งดังกล่าวนี้ นอกจากมีข้อเสนอขอประเด็นเรื่องของการ ศึกษา กล่าวคือ หลักสูตรการเรียนการสอนที่สามารถสนับสนุนเรื่องเพศ น้องหนึ่งยังได้เสนอ เกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ในสังคม กล่าวคือ การฝังห่วงคุมกำเนิดฟรี การแจกถุงยางอนามัยหรือ การทำแท้งที่ถูกกฎหมาย ซึ่งปัจจุบันมีกฎหมายในเรื่องของการทำแท้งที่ถูกต้อง และสุดท้ายภาครัฐ ควรจัดตั้งจิตแพทย์รวมถึงสูตินรีแพทย์เพื่อให้เยาวชนหรือผู้ที่มีข้อสงสัยได้มาปรึกษาฟรี เพื่อที่จะ ทำให้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นปลอดภัยมากขึ้น กล่าวคือในมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่ได้ให้ข้อมูลในประเด็นนี้นั้นไม่ได้ต้องการที่จะต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสหรือ สนับสนุน เพียงแต่ต้องการสวัสดิการ การดูแลจากภาครัฐที่พอจะสนับสนุนวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน รวมถึงการให้ข้อมูลที่ครบถ้วนต่อเยาวชน จากมุมมองของคุณผัก ดังต่อไปนี้

“จัดการให้ความรู้กับเยาวชน และครอบครัวโดยใช้หลักสูตรการสอนตามแบบ นานาชาติ คำนี้ถึงวัฒนธรรมเรื่องได้เสียก่อนแต่งงานน้อยลง มุ่งเน้นสอนให้เข้าใจเรื่องเพศ เรื่อง ความต้องการ ว่าเป็นเรื่องปกติมนุษย์ ป้องกันและดูแลตัวเองอย่างไร แบบไหนคือการถูกละเมิด ทางเพศ แบบไหนไม่ควรทำ” (คุณผัก กลุ่มคนรุ่นใหม่)

“สำหรับผมรัฐควรมีนโยบายการส่งเสริมให้ทุกคนมีความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และส่งเสริมให้บุคคลทุกคนในสังคมไม่มองว่าการที่มีความอยากรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์เป็น เรื่องที่น่าอาย หรือเป็นเรื่องที่ไม่ควรพูดกันในสังคม ยกตัวอย่างเช่น ในโรงเรียนเองควรมีหลักสูตร การเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องสุขศึกษาอย่างจริงจังในทุกโรงเรียนจำเป็นต้องสอนถึงผลดีและ ผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์ และส่งเสริมให้เยาวชนที่อยากรู้ถึงสิ่งเหล่านี้สามารถปรึกษาคุณครู หรืออาจารย์ได้ โดยไม่ได้คิดว่ามันเป็นเรื่องที่น่าอายและไม่ควรพูดในสังคม และส่งเสริมให้มีการ พูดคุยปรึกษากันระหว่างเด็กเยาวชน และผู้ปกครอง หรือกับบุคคลที่มีวุฒิภาวะสามารถปรึกษาได้ และต้องมีการจัดสื่อการเรียนรู้อย่างเปิดเผยเพื่อให้บุคคลที่ไม่มีความกล้า สามารถเข้าถึงได้อย่าง ง่ายครับ” (คุณขนม กลุ่มคนรุ่นใหม่)

โดยพิจารณาตามมุมมองของคุณผึก กล่าวได้ว่า ต้องการให้ภาครัฐมุ่งเน้นจัดการให้ความรู้เรื่องเพศให้กับเยาวชนอย่างละเอียดและครบถ้วน มากกว่าคำนึงถึงเรื่องความเหมาะสมกับวัฒนธรรม เช่นเดียวกับมุมมองของคุณชนม ที่ได้ให้ความคิดเห็นว่าการให้ภาครัฐให้ความสำคัญเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา และการกระจายความรู้ให้กับเยาวชน เพื่อเป็นการแนะแนวและสร้างเกราะป้องกันในอนาคต มากกว่าการปิดกั้น หรือใช้ความเชื่อ, ธรรมเนียมประเพณี มาปลูกฝังให้เป็นข้ออ้างในปัจจุบัน

4.3.3 แนวทางอื่น ๆ ในมุมมองของท่านที่ต้องการจะเสนอเกี่ยวกับแนวทางการป้องกัน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี กล่าวคือ จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ พบว่าประเด็นแนวทางอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการป้องกันนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาดังกล่าวข้างต้นตามความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญนั้น เช่นเดียวกับหัวข้อข้างต้น มีทั้งส่วนที่ไม่ออกความคิดเห็นและให้ความคิดเห็นกับหัวข้อนี้ ในส่วนที่ได้ให้ข้อมูลในหัวข้อนั้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ควรป้องกันตนเอง เช่น การรู้จักที่จะปฏิเสธให้เป็นเมื่อไม่พร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์ หรือการไม่นำตนเองไปอยู่ในสถานที่ที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และการให้ความสำคัญกับการศึกษาในโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง ก่อนจะมาอยู่ในสังคมภายนอกในอนาคต สุดท้ายแล้วนั้นไม่ว่าสังคมจะเปิดกว้างในเรื่องเพศมากเพียงใด แต่คนรอบครานั้นไม่มีความเข้าใจ ก็อาจทำให้เกิดการคาดหวังและกดดันกับตัวเด็กและเยาวชน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “มุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาแนวคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มคนรุ่นใหม่ ตลอดจนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์และแนวทางการป้องกันอย่างปลอดภัยหากมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส รวมไปถึงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในปัจจัยต่าง ๆ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยอาศัยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้รูปแบบวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยา แนวการตีความ ประกอบด้วย วิธีการค้นคว้าวิจัยเชิงเอกสาร และการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก มีที่มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เพื่อให้เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยมีเป้าหมายของการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ให้ได้ชัดเจนมากที่สุด

สำหรับในส่วนต่อไป ผู้วิจัยจะได้นำเสนอสาระสำคัญของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ร่วมกับการอภิปรายทางวิชาการทั้งในมิติข้อค้นพบและมิติทางทฤษฎีของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ร่วมกับการจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาและศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยมีหัวข้อของการนำเสนอ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่

5.1.2 สรุปผลการศึกษามุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

5.1.3 สรุปผลการศึกษาแนวทางการป้องกันและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5.2 การอภิปรายผลการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำการวิจัยไปใช้ประโยชน์

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้างต้น จึงแบ่งออกเป็น 3 ส่วน
วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษามุมมองและแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่ม
คนรุ่นใหม่

5.1.1 สรุปผลการศึกษามุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมี เพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ในมุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีอายุอยู่ในช่วง 18-24 ปี ที่มีต่อประเด็น
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ถึงแม้ในช่วงวัยอาจมีความแตกต่างกัน
ในระดับการศึกษา กล่าวคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปจนถึงระดับนักศึกษา และรวมถึงกลุ่ม
คนรุ่นใหม่ทั่วไปที่กำลังประกอบอาชีพ แต่กลุ่มคนรุ่นใหม่เหล่านี้ มุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่น
ใหม่ที่มีต่อประเด็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่มีความน่าสนใจ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างคนรุ่น
ใหม่ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลไม่น้อยที่ให้ความสำคัญในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นปัจจัยหลักของการใช้
ชีวิตร่วมกันของคู่รัก ดังนั้นด้วยปัจจัยของทั้งสภาพแวดล้อมแล้วนั้นและแนวคิดแบบในปัจจุบันแล้ว
นั้น ทำให้คนรุ่นใหม่มีมุมมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นไม่ใช่เรื่องที่ผิด หรือแปลกแต่
อย่างไร หากแต่เป็นสิ่งที่ควรเรียนรู้ซึ่งกันและกันถึงเรื่องรสนิยมทางเพศ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งเรื่อง
ที่สำคัญสำหรับการใช้ชีวิตคู่ และพวกเขามีความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า การที่ตนนั้นผ่านการมี
เพศสัมพันธ์มาแล้ว ไม่ได้ทำให้พวกเขารู้สึกด้อยค่าในตัวเองแต่อย่างใด อีกทั้งมองว่าสื่อและสังคม
ในปัจจุบัน ในกลุ่มคนรุ่นใหม่มีความเข้าใจในเรื่องเพศมากยิ่งขึ้น และสามารถกล่าวถึงได้อย่าง
เปิดเผย แต่ขณะเดียวกันพวกเขามีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันในประเด็นเรื่องของอิทธิพลของ
วัฒนธรรมและประเพณีของประเทศไทยส่งผลต่อมุมมองความคิดที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละคนใน
สังคมไทย กล่าวคือ ในแต่ละช่วงอายุของผู้คนในสังคม เช่นกลุ่มคน baby bloomer หรือกลุ่มคนผู้
อายุ ที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489-2507 ในส่วนใหญ่อาจมีมุมมองเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อน
การสมรส เป็นเรื่องที่สำคัญและควรคำนึงเป็นเป็นอย่างมาก เนื่องจากขนบธรรมเนียมในอดีตที่
ปลูกฝังกันมาแต่ช้านาน และเรื่องการรักษาพลสรวงตัวในเพศหญิง เพื่อให้เป็นกุลสตรีที่ดี

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาสาเหตุที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มคนรุ่น
ใหม่

5.1.2 สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่

ในมุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีอายุอยู่ในช่วง 18-24 ปี ที่มีต่อประเด็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ถึงแม้ในช่วงวัยอาจมีความแตกต่างกันในระดับการศึกษา กล่าวคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปจนถึงระดับนักศึกษา และรวมถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่ทั่วไปที่กำลังประกอบอาชีพ แต่กลุ่มคนรุ่นใหม่เหล่านี้ มีมุมมองต่อประเด็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่มีความน่าสนใจ กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญมองว่า สังคม, สภาพแวดล้อม, เศรษฐกิจ คือปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กล่าวคือ ผู้ปกครองมักจะมีความเป็นห่วงและมีความเป็นกังวลต่อบุตรหลานเนื่องจากสื่อในปัจจุบันนี้มีความเปิดกว้างในเรื่องของเพศในหมู่วัยรุ่นหรือกลุ่มคนรุ่นใหม่มากยิ่งขึ้น โดยคนรุ่นใหม่มีความกล้าแสดงความคิดเห็นหรือกล่าวถึงในเรื่องเพศอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นเช่นกัน จึงทำให้พวกเขามองว่าเรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติ และไม่เรื่องที่น่าอายอีกต่อไปเมื่อมีการพูดถึงหรือมีความรู้สึกที่อยากรู้ อยากลอง และนอกเหนือจากนี้ ด้วยในโลกปัจจุบันที่มีการเข้าถึงเทคโนโลยีได้อย่างง่ายดาย จึงเกิดช่องทางมากมายในการที่จะสามารถเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เช่น แอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่สามารถดาวน์โหลดได้ทั่วไปในปัจจุบัน ในลำดับถัดมาคือปัจจัยของสภาพแวดล้อม พวกเขาเชื่อว่าสภาพแวดล้อมก็มีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเช่นกัน อาทิ สถานที่ หรือบรรยากาศ เป็นต้น และในลำดับสุดท้ายของในหัวข้อนี้ พวกเขาเชื่อว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเช่นเดียวกัน กล่าวคือ การสมรสนั้นจำเป็นต้องเกิดขึ้นต่อเมื่อทั้งสองฝ่ายมีความพร้อม ไม่ว่าจะความพร้อมในเรื่องความรู้สึกของทั้งสองฝ่าย, การยินยอม รวมไปถึงเรื่องของสถานภาพทางการเงิน ที่จะทำไปสู่การสร้างครอบครัวในลำดับถัดไปหลังการการสมรส

จึงสรุปได้ผลการเก็บข้อมูลในส่วนนี้จากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในส่วนนี้ได้ว่า การสมรสนั้นไม่ได้เป็นตัวบ่งบอกถึงความมั่นคงทางความสัมพันธ์เสมอไป บางครอบครัวที่สมรสกันแล้วก็สามารถเลิกได้ในภายหลังได้ พวกเขาจึงมองว่าการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสในปัจจุบัน รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้น เป็นเรื่องที่ไม่ผิด เพราะที่ทั้งสองตกลงปลงใจเป็นคู่ชีวิตของกันและกันแล้วนั้น จำเป็นจะต้องรู้จักในทุก ๆ ด้านของกันและกัน

เป็นอย่างดีเสียก่อน รวมถึงในด้านเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งพวกเขาบอกว่า เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่สำคัญมากในชีวิตคู่

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อเสนอแนวทางการป้องกันและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างปลอดภัย

5.1.3 สรุปผลการศึกษาแนวทางการป้องกันและเป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ในมุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีอายุอยู่ในช่วง 18-24 ปี ที่มีต่อประเด็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ถึงแม้ในช่วงวัยอาจมีความแตกต่างกันในระดับการศึกษา กล่าวคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปจนถึงระดับนักศึกษา และรวมถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่ทั่วไปที่กำลังประกอบอาชีพ แต่กลุ่มคนรุ่นใหม่เหล่านี้ มุมมองของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่มีต่อประเด็นแนวทางการป้องกันที่เป็นประโยชน์ต่อเยาวชนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน พบว่ากลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญวิจัยนี้ในส่วนมากมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับวิธีและแนวทางต่าง ๆ ของการป้องกันเมื่อต้องมีเพศสัมพันธ์เป็นอย่างมาก หากแต่มีความแตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ มีทั้งกลุ่มคนที่ให้ข้อมูลว่า การป้องกันขณะมีการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นและไม่จำเป็น หากทั้งสองมีความยินยอม และสะดวกใจกันทั้งสองฝ่าย แต่อย่างไรก็ตาม หากตัดสินใจแล้วมีผลข้างเคียงใดก็ตามมา จะต้องยอมรับและรับผิดชอบสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาให้ได้ ในส่วนของข้อเสนอแนะของภาครัฐ ว่าควรมีนโยบายอย่างไรในการที่จะสนับสนุนกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ในส่วนมากพวกเขาต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนในเรื่องของหลักสูตรการเรียนการสอน หรือการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมามากยิ่งขึ้น เพื่อที่เยาวชนจะนำความรู้นี้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในอนาคต นอกเหนือจากในเรื่องการศึกษา พวกเขายังเสนอเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ในสังคมอีกด้วย รวมถึงพวกเขามีมุมมองว่ารัฐควรมีการจัดตั้งจิตแพทย์รวมถึงสูตินรีแพทย์เพื่อให้เยาวชนหรือผู้ที่มีความประสงค์สงสัยได้มาปรึกษาฟรี เพื่อสนับสนุนให้เปลี่ยนจากสังคมกีดกันเรื่องเพศเป็นการทำให้การมีเพศสัมพันธ์นั้นปลอดภัยมากขึ้น เพื่อเป็นการแนะแนวและสร้างเกราะป้องกันเยาวชนในอนาคต มากกว่าการปิดกั้น หรือใช้ความเชื่อ, ธรรมเนียมประเพณีมาเป็นการปลูกฝังเยาวชน

5.2 การอภิปรายผลการศึกษา

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มคนรุ่นใหม่ทั้งหมดเป็นจำนวน 20 คน พบว่าในส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่ได้พูดคุยและให้ข้อมูลนั้น มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกัน และมีข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันไป ในด้านของมุมมองที่พวกเขามีต่อประเด็นเรื่องปัจจัยเรื่องสภาพแวดล้อมทางสังคม และประเพณีของไทยที่ถูกปลูกฝังต่อกันมาซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือแนวคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นตรงตามวัตถุประสงค์ข้อที่หนึ่งและข้อที่สอง กล่าวคือเพื่อศึกษาแนวคิดและมุมมองอีกทั้งสาเหตุของการก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในกลุ่มคนรุ่นใหม่ และค่อนข้างมีความสอดคล้องกับบทความของ ชานนท์ อินจันทิก และ ทองพรรณพราย โลหะสุวรรณีย์ ที่กล่าวว่า สำหรับปัจจุบันนั้น การเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกไม่ว่าจากสื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือ หรืออินเทอร์เน็ตก็ตาม ได้ทำให้ชนบทรอบเมือง จารีตประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของสังคมไทยเปลี่ยนไป ซึ่งวัฒนธรรมบางอย่างส่งผลดี เช่น การกล้าแสดงความคิดเห็น ความขยัน และความทุ่มเทให้กับงาน การมองโลกในแง่บวก การมีแนวคิดที่ดีต่าง ๆ เป็นต้น ในขณะที่วัฒนธรรมบางอย่างกลายเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย จากพฤติกรรมวัยรุ่น เช่น เสรีภาพในการคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งบางครั้งมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายกับหญิงมีมากขึ้น พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ เช่น การโอบกอด การแต่งกายที่ล่อแหลม กิริยามารยาทที่ไม่เรียบร้อย การแสดงออกอย่างเปิดเผยในเรื่องเพศ หรือการที่วัยรุ่นหญิงบางคนตามจับผู้ชาย

อีกหนึ่งมุมมองที่น่าสนใจของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีมุมมองเกี่ยวกับเรื่องของการอยู่ร่วมกัน รวมไปถึงการทดลองมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ผิด เนื่องจากหากคู่รักมีความเข้าใจกันดีในหลาย ๆ ด้านในการใช้ชีวิตคู่ และมองว่ามาสามารถเป็นการลดจำนวนการหย่าร้างลงได้อีกด้วย ค่อนข้างมีความคล้ายคลึงกับบทความของ รพีพัฒน์ ศรีศิริรักษ์ และ พิทักษ์ ศิริวงศ์ กล่าวคือ ค่านิยมที่เกิดขึ้นในสังคมต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งต่างก็มีรูปแบบในการใช้ชีวิตร่วมกันโดยที่ไม่ได้ผ่านการแต่งงาน และทำให้มีแนวโน้มที่ทำให้การแต่งงานลดน้อยลง ซึ่งการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานในสังคมอเมริกันนับได้ว่าเป็นวิถีชีวิตของการใช้ชีวิตครอบครัวแบบใหม่ที่กำลังมีความสำคัญสำหรับสังคมอเมริกัน

สำหรับในสังคมไทยนั้น ‘การอยู่ก่อนแต่ง’ เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อนานมาแล้ว ซึ่งมีความนิยมในสังคมไทยในปัจจุบัน และผู้คนในสังคมก็มีมุมมองและความคิดที่แตกต่างกันไป โดยที่คนรุ่นพ่อรุ่นแม่หรือผู้สูงอายุบางกลุ่มก็อาจจะรู้สึกตกใจหรือไม่ยอมรับ ในขณะที่กลุ่มคนรุ่นใหม่

อาจจะมึมมอมองในด้านที่ดี เพราะเป็นการเรียนรู้นิสัยที่แท้จริงในมุมมองต่าง ๆ ของคู่รัก รวมถึงรสนิยมทางเพศ

สรุปได้ว่าในปัจจุบัน สังคมไทยเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรมและยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมายในสังคม การรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงนี้ โดยส่งผลกระทบต่อประเด็นต่าง ๆ ในสังคมไทย ดังนี้

ปัญหาครอบครัวแตกแยก : การเปลี่ยนแปลงของค่านิยมและวิถีชีวิตอาจมีผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยบางครอบครัวอาจเสี่ยงต่อการแตกแยกเนื่องจากความแตกต่างในความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและความสัมพันธ์

ยาเสพติด : ยุคโลกาภิวัตน์และความเป็นอุตสาหกรรมส่งผลให้มีปัญหาเรื่องยาเสพติดที่เพิ่มขึ้นในสังคมไทย

ความรุนแรงในสังคม : ความเปลี่ยนแปลงในค่านิยมอาจส่งผลให้เกิดความรุนแรงในสังคม และปัญหาเกี่ยวกับความรุนแรงอาจเพิ่มขึ้น.

พฤติกรรมทางเพศ : มีการเห็นด้วยว่าพฤติกรรมทางเพศในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขึ้น โดยรวมถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน, การปล่อยเนื้อปล่อยตัว, และการเบี่ยงเบนทางเพศ. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกลายเป็นปรากฏการณ์ที่สามัญในปัจจุบันมองว่าเป็นปกติ

เจตคติของวัยรุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์ : วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเพศสัมพันธ์ และมีแนวโน้มที่เหมือนวัฒนธรรมตะวันตก และค่านิยมในเรื่องเพศก็เปลี่ยนแปลงไป

ส่วนอีกหนึ่งมุมมองความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่กล่าวว่า การมีเพศสัมพันธ์นั้น ควรเป็นเรื่องที่ทั้งสองฝ่ายยินยอมและพร้อมใจที่จะปฏิบัติต่อกันนั้นจึงค่อนข้างที่จะมีความสอดคล้องกับ หนังสือ Consent ในชื่อภาษาไทย 'เพศศึกษาตกใหม่' โดยผู้เขียน Jennifer Lang ได้กล่าวไว้ว่าเธอเชื่อว่าสังคมของเราจำเป็นต้องพูดคุยเรื่องเพศกันอย่างเปิดเผย แทนที่จะทำให้เป็นหัวข้อต้องห้าม โดยมีเป้าหมายคือ ความฉลาดรู้เรื่องเพศ (sexual literacy) แน่แน่นอนว่าเราต้องถกเถียงกันเรื่องความเสี่ยงต่าง ๆ แต่ต้องพูดคุยกันด้วยการสื่อสารเพื่อสร้างความสุขและความพึงพอใจร่วมกันนั้นทำอย่างไร เรื่องเพศเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ดี มีประโยชน์ และปกติได้ ตราบที่ไม่มีใครบาดเจ็บ และทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องยินยอมพร้อมใจ

การยินยอมอาจจะเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดเพียงอย่างเดียวที่ต้องเรียนรู้ในวิชาเพศศึกษา หนังสือเล่มนี้จะเน้นย้ำเรื่องนี้ ไม่ว่าจะ เป็นชายหรือหญิง นอนไบนารี (nonbinary) กลุ่มคนที่อัตลักษณ์ทางเพศไม่ได้อยู่ในระบบชายหรือหญิง หรืออื่น ๆ การได้รับความยินยอมจากคู่นอนเป็นสิ่งเดียวที่จำเป็นต้องมีเสมอเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้น ทั้งเราและคู่นอนจะต้องมีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจที่จะให้ความยินยอม ใครก็ตามที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์ทางเพศต้องอายุมากพอ ไม่เมาสุราหรือสารเสพติดจนขาดสติ และไม่ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์เพราะความไม่สมดุลของอำนาจความสัมพันธ์นั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่จำเป็นต้องเรียนรู้เมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์คือ วิธีการกำหนดและเคารพขอบเขตของกิจกรรมที่เราต้องการและไม่ต้องการ

การมีเพศสัมพันธ์ที่ดีนั้นแสนวิเศษและน่าพึงพอใจ อีกทั้งยังเพิ่มพูนความสุขใจและช่วยในเรื่องความสัมพันธ์อีกด้วย แต่ถ้าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ดีก็แย่มาก ๆ ประสบการณ์ทางเพศที่เลวร้ายอาจส่งผลกระทบรุนแรง จนนำไปสู่ความบอบช้ำทางจิตใจ หรือแม้แต่ปัญหาเรื้อรังไปทั้งชีวิตได้เลยทีเดียว

อย่างที่ได้อธิบายไปแล้วว่าสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะต้องอยู่ในสถานการณ์ทางเพศทุกครั้ง คือความยินยอม ซึ่งเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในปฏิสัมพันธ์ทางเพศทุกรูปแบบ เราต้องแน่ใจเสมอว่าได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายแล้ว และแสดงให้เห็นว่าเรายินยอมแล้ว

ความยินยอมต้องเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพียงเพราะคนสองคนเคยมีเพศสัมพันธ์กันครั้งหนึ่งไม่ได้แปลว่าจะต้องยอมอีกครั้ง ถึงแม้จะมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องการก็ตาม ที่จริงต่อให้ใครคนหนึ่งยินยอมตอนเริ่มมีเพศสัมพันธ์กัน เขาก็อาจจะเปลี่ยนใจไม่ยินยอมระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ก็ได้ เราจึงต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าทุกฝ่ายยังยินดีและมีความสุขกับกิจกรรมทางเพศนั้นอยู่หรือไม่ นี่เป็นส่วนหนึ่งของนาฏกรรมแห่งเพศวิถี นั่นคือการเข้าใจความต้องการและความปรารถนาพร้อมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องได้มีประสบการณ์อันน่าพอใจที่สุดร่วมกัน

ในส่วนของการประเมินมุมมองในเรื่องของวิธีการป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในมุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มึ่มมองว่ามีวิธีป้องกันในปัจจุบันมีหลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสะดวกของแต่ละคน ทั้งการฝังยาคุมกำเนิดในระยะยาว การฉีดยาคุมกำเนิด การรับประทานยาคุมกำเนิดในลักษณะต่าง ๆ หรือแบบที่เป็นเรื่องทั่วไปมากที่สุด คือการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มี

เพศสัมพันธ์ ในส่วนนี้มีส่วนที่ตรงกับหัวข้อวัตถุประสงค์ข้อที่สาม กล่าวคือเพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันที่เป็นประโยชน์ต่อเยาวชนและนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาเรื่อง มุมมองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส พบว่าในกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญนั้น ได้มีข้อเสนอแนะในส่วนของเรื่องสวัสดิการต่าง ๆ จากภาครัฐ และผู้วิจัยมีความเห็นควรแก่ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นการปรับแก้หรือเพิ่มในส่วนของรัฐสวัสดิการสำหรับคนรุ่นใหม่ ดังนี้

5.3.1.1 การให้ความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้องและชัดเจนต่อเยาวชน

การสนับสนุนหลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษา และนโยบายการส่งเสริมให้เยาวชนหรือบุคคลทั่วไป ได้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง เพราะจากที่ได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่มา พบว่า มีผู้ที่ให้ข้อมูลที่คล้ายคลึงกันในประเด็นของเรื่องการปลูกฝังจากผู้ปกครองโดยส่วนใหญ่ กล่าวคือ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ในขณะที่การมีเพศสัมพันธ์ หรืออารมณ์ทางเพศนั้นเป็นเรื่องของฮอว์โมน จึงไม่สามารถควบคุมให้ไม่เกิดขึ้นได้ ควรมีการสนับสนุนให้เยาวชนได้รู้ถึงวิธีการมีเพศสัมพันธ์อย่างถูกต้องและปลอดภัยมากกว่าการพยายามกีดกัน

5.3.1.2 สวัสดิการจากทางภาครัฐ

การสนับสนุนหรือกฎหมายคุ้มครองสำหรับเยาวชนที่ไม่พร้อมจะตั้งครรภ์ เนื่องจากในปัจจุบันมีกฎหมายในเรื่องของการทำแท้งที่ถูกต้อง โดยกำหนดระยะเวลาครรภ์ไม่เกิน 12 สัปดาห์ รวมถึงผู้ที่มีครรภ์เป็นพิษหรือผู้ที่ตั้งท้องแล้วอาจส่งผลเสียต่อตัวมารดาได้ แต่สำหรับเยาวชนที่ตั้งท้องไม่พร้อมต้องมีผู้ปกครองมาเซ็นยินยอมดังนั้นอาจทำให้ตัวเยาวชนก็รู้สึกอาย รู้สึกเสียใจและอาจเกิดภาวะซึมเศร้าได้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าการทำงานแท้งที่ถูกต้องกฎหมายสำหรับเยาวชนนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ผู้ปกครองมาเซ็นยินยอม ควรให้ทางเลือกให้เยาวชน รวมไปถึงการจัดตั้งจิตแพทย์และสูติรีแพทย์เพื่อให้เยาวชน รวมถึงบุคคลใดก็ตามที่มีความประสงค์รับการปรึกษาได้ฟรี เพื่อที่จะทำให้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ส่วนในประเด็นของสวัสดิการทางสาธารณสุข ที่กลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสวัสดิการวัคซีนมะเร็งปากมดลูก กล่าวคือ มะเร็งปากมดลูกเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตอันดับต้น

ๆ ของผู้หญิงไทย ในปัจจุบันมะเร็งปากมดลูกสามารถรักษาให้หายได้ หากรักษาตั้งแต่ในระยะแรกๆ และมีวัคซีนป้องกัน แต่ยังมีอีกหลายคนที่ยังไม่ได้รับวัคซีนป้องกันมะเร็งปากมดลูก เนื่องจากเหตุผลของเรื่องค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีกลุ่มคนบางกลุ่มที่มีรายได้ไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถเข้าถึงวัคซีนมะเร็งปากมดลูกได้

บรรณานุกรม

- Jaclyn Marie Reed. (2023). *An Exploration of Newlyweds' Experiences in the Transition into Marriage using Relational Uncertainty and Uncertainty Management Theory* (Doctoral dissertation). The University of Iowa. Retrieved from <https://media.proquest.com/media/hms/PFT/2/H5XeS?s=E2y9xLXp3A%2FNH2zPD3rrvsW4JSM%3D>
- เจนนิเฟอร์ แลง. (2563). เพศศึกษาทศวรรษใหม่: ไกด์บุคว่าด้วยความยินยอม เช็กซ์ และความสัมพันธ์ที่ดีสำหรับวัยรุ่น (ธิดารัตน์ เจริญชัยชนะ, Trans.). กรุงเทพฯ: บ็ูคสเคป.
- ชาติชาย วงษ์อารี. (2546). เพศสัมพันธ์จากสองมุมมองความคิด. *วารสารรพจ*, 19(1), 33-36.
- ธเนศ วงศ์ยานนาวา. (2562). ว่าด้วยเพศ: จากธรรมชาติ สู่วิจัยธรรม จนถึงสุนทรียะ และหุ่นยนต์ (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมมติ.
- ปรานี วงษ์เทศ. (2534). เพศและวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพฯ: ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- ปัญญากรินทร์ หอยรัตน์. (2560). วัยรุ่นไทยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า*, 28(2), 173-180. Retrieved from <file:///C:/Users/ADMIN/Downloads/kanung,+Journal+editor,+15.pdf>
- ผศ.นพ. พงษ์ธร วิโรจน์ชัยวงศ์. (2562). เช็กซ์กับวัยรุ่น. Retrieved from <https://www.samitivejhospitals.com/th/article/detail/เช็กซ์กับวัยรุ่น>
- พิมลพรรณ อิศรภักดี. (2545). วัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศและเพศศึกษา. *ประชากรและการพัฒนา*, 22(4), 1-2.
- เมธิกา ศรีสด, & พิมลพรรณ อิศรภักดี. (2559). การยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของคนไทย. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนครสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 11(2), 137-144. Retrieved from file:///C:/Users/ADMIN/Downloads/prj_scitech,+Journal+manager,+11.pdf
- ยุพาดี วงษ์เพ็ญ. (2548). วัยรุ่นไทยกับวัฒนธรรมตะวันตก. *วารสารวงการครู*, 2(20), 89-90.
- รพีพัฒน์ ศรีศิริรักษ์, & พิทักษ์ ศิริวงศ์. (2560). การตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของนักศึกษาชายหญิงก่อนแต่งงาน. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 7(1), 13-22. Retrieved from http://acad.vru.ac.th/Journal/journal%207_1/7_1_2.pdf

วรา เหลืองชัยกุล. (2556). กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส: กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี (สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ. Retrieved from สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Dev_Psy/Wara_1.pdf

วัลยา ธรรมพนิชวัฒน์. (2553). เพศศึกษาสำหรับวัยรุ่นไทย. วารสารสภากาการพยาบาล, 25(4), 5-9.

วิรยา บุญรินทร์, & กวิสทรารินทร์ คณะพันธ์. (2563). พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในเขตเทศบาลอำเภอ กันทรลักษณ์จังหวัดศรีสะเกษ. วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์, 9(2), 114-120. Retrieved from สืบค้นจาก file:///C:/Users/ADMIN/Downloads/ubrphjou-2020,+%7B\$userGroup%7D,+010-วิรยา-บุญรินทร์.pdf

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วรกานต์ ล้อมพงษ์
วัน เดือน ปี เกิด	25 มีนาคม 2541
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ เอกปรัชญาและศาสนา มหาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	409/141 ถนนแจ้งวัฒนะ ซอย6 แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

